

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΔΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ

ΜΑΡΤΙΑΣ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΟΥΤΙΣΣΑΣ

Εἰς τὸ ὑπερφυῆς Θαῦμα, ὅπερ ἐκήρυξε διὰ τῆς παν-
σέπτῃς Θεᾶς Εἰκόμος αὐτῆς, ἐν τῇ Νήσῳ Κυθήρων,
ὅτε τὸν Παράλυτον ἤγαγε μετὰ τεσσαράκοις
ἡμέρας τῆς ἀγίας αὐτῆς κοιμήσεως.

Σωτηθεῖσα μὲν παρὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου,
καὶ Σοφωτάτου Κυρίου, Κυρ

ΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ,
ΤΟΥ ΠΑΓΚΑΛΟΥ

Ἀντιγραφείσα δὲ παρὰ τοῦ ἐλαχίστου δούλου αὐτῆς,

ΔΟΜΙΝΙΚΟΥ ΒΕΝΕΡΙΟΥ

Πλείστοις καὶ ἑξαίστοις περὶ τὴν ἀρετὴν αὐτῆς
παρὰ τῆς αὐτῆς ἀγίας Εἰκόμος.

Νυνὶ πρῶτον τυποῖς ἐκδοθεῖσα καὶ μετὰ πλεί-
στης ἐπιμελείας Διορθωθεῖσα.

Ἡ δακτύλου ἡμῶν
ἀγίας ὁδοῦ
παροῦσα

Ἡ δακτύλου ἡμῶν
ἀγίας ὁδοῦ
παροῦσα

ΕΝΕΤΗΣΙ, αψμδ.

Παρὰ Ἀντωνίῳ τοῦ Βόρτολι. 1744.

CON LICENZA DE SUPERIORI.

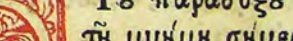
πὼς τὴν γνῶσιν βέβαια ἀπὸ τὰς ἀπρόσδεκτας δεήσεις
 καὶ θεοπειθείας διχᾶς τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος. καὶ διὰ
 τὸ ἐκεῖνα ἄλογον, καὶ δίκαιον εἰς παραμικρὰν αὐταμοιβὴν
 τὴν ἀπαραιτήτως μετ' ἐμῆς, καὶ τῆς θερμῆς μετ' ἐλαβείας,
 ὅπως προσφέρω εἰς τὸ ὑπεράξιόν σας ὑποκείμενον, νὰ ἀφιε-
 ρώσω εἰς τὴν σεβάσιμόν σας ὄνομα τὴν παρῶσαν ἀκολουθίαν,
 τῶρα πρῶτον βαλμένην ἀπὸ λόγου με εἰς τύπον. ὅχι μό-
 νον διὰ τὰ ἱερὰ πράγματα πρέπει νὰ ἀποδίδονται εἰς
 πρόσωπα θεοφιλῆ καὶ ἱερωμένα, ἀλλὰ πολλῶν μάλλον διὰ
 νὰ μὴ φανῶ ὀλοτελῶς ἀγνώμων, καὶ ἀχάριστος εἰς τὰς
 ἀμέτρες ἐργασίας, ὅπως ἀπόλαυσα ἀπὸ τῶν ἐργετι-
 κῶν σας καὶ πλεσιόδωρον διάθεσιν, καὶ ἀμείναιαν. Δὲν
 εἶναι ὁμῶς χρεῖα νὰ παρασῇσω ἐδῶ εἰς τὴν παραμι-
 κρὰν με ταύτην ἀφιερώσιν (καθὼς εἶναι σωήθεια) καὶ
 τὴν ἀγένειαν τῆς προγόνων σας, καὶ τὴν χρηστότητα τῆς
 ἡδῶν σας, καὶ τὸν θεὸν ζῆλον, ὅπως δείχνετε εἰς τὴν προ-
 νοητικὴν διοίκησιν τῆς ποιμνίεας. διὰ τὰ αὐτὰ καὶ πολλὰ
 ἄλλα σας προτερήματα εἶναι τοῖς πᾶσι φανερά, καὶ τὰ
 κηρύττει ἐναργῶς μετὰ ταῖς ἐκατόν της γλώσσαις ἡ φῆμη.
 Δέξῃ λοιπὸν θεοφιλέστατέ με Δέωποτα, καὶ Ἐπίσκοπε,
 τὴν ποταπὴν με ταύτην ἀχαιεσίην προσφώνησιν,
 καὶ με νοητῶς προσηύχοντά σοι ὡς δαψιλέστατα Εὐ-
 λογησον.

M.H.

ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΚΔ'

Εἰσέρας ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προαι-
μιακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ τὸ ἅλ. Ἀντίφωνον.
εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσώμεν εἰς ἅλ.
εἰς τὸ, ἰσώμεν προσόμοια, ἦχος, α΄.

Ω^ς τοῦ παραδόξου Θαύματος.

Θε παραδόξα Θεούματος, τὸ φανεύτος ἡμῖν ἐν
τῇ μηνίμῃ σήμερον, τῆς μόνης τῆς Ποντικῆς
μῶν Ἐκκλησίᾳ, τεκνόςτης ἀπὸ τοῦ Θεοῦ
μύστος ἀρήτως ὡς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ
σεβᾶς, πρὸς ἀφροσιώταις ἑνὶ
θεῷ προσκαλεῖται, ἡμῶν
χαίρει πάντων.

[illegible]

μεθα, τὸ μέγα & θαυμαστόν, καὶ ὑπερέμδοξον ἔργον γε-
ραιρουμένων, τῆς παμπαραγγεῖας Κόρης, τὸ λαμπρὸν τεράστιον.
τὴν πιστῶς προσκυνοῦμεν. τὸν Παράλυτον γὰρ ἤγαγε.

Τὴν σὺν ὑμῖν μετὰσιν, Θεομήτορ Κόρη, ἀσπασάμε-
νός σε, τὴν δοξασιὰν & λαμπρότητα γεραίρωσα. συμ-
φώνως ἔν ἐμεῖς, πάντων τὰς ἱεῖς πιστῶς συγκροτῆμεν σοι,
ἐν φόβῳ τε & χαρᾷ, τὴν θαυμαστόβρυτον ταύτην παρ-
γυριν, τῆς σῆς παμειδοξοῦς μνήμης, τεσσαρακοσήμερον,
& πιστῶς προσκυνοῦμεν, τὴν παμσέβαστον Εἰκόνα σου.

Χαῖρε τῇ πιστῶν τὸ καύχημα, ὅτι σὺ ὑπάρχεις πάντων
τῇ προσφύγων σου, ἡ σκεπητὴ & ἐλπίς & καταφύγιον.
διὸ τιμῶμεν τὴν σὺν τεσσαρακοσήμερον παμτρεῖς ἑορτίον,
Παρθέμε Μήτηρ Θεοῦ, καὶ ἀφροσύνης δοξαζομένη ἀπαρ-
τῶν, τὸ ὑπερφύεσσ θαῦμα, ὅτι τὸν Παράλυτον, πολυ-
χρόμιον ὄντα, ὑγιὴ ὅλον ἐτέλεσας.

Ἑτέρα προσάμοια ἄχος ὁ αὐτῆς.

Τῶν Οὐρανίων ταγματῶν.

Τὸν Κυθηραίων ἡ Νῆσος, σήμερον τέρπεται, ἐν τῇ με-
γαλεργίᾳ, & θαυμαστοποιᾷ, τῆς πάντων Βασιλείας
μηδὲς τῆ Θεῆς, ὅτι πηγὴ ἀνέξαυτλητος, μὴν ἐπεφάνθη ὁ
θεὸς ταύτης Νάος, ἱαμάτων τοῖς προσρέχοντι.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαξίως χεῖρας κροτήσωμεν, ἐν πίσει τε &
πότῳ, τῇ Παρθέμῳ βοῶντων. χαῖρε ἡ ζωοδόχος θεῖα Πη-
γὴ, τῆς ἰάσεως ἡ βλυζοῦσα, τοῖς ἀδιστάκτως αἰτῶσι, & τῇ
Ναὶ τῷ παμσέπτῳ σου προσρέχοντι.

Ἐπειδὴ βλυζας τοῖς Κυθηραίοις ἀγνὴ, & πα-
μπαραγγεῖας τῆς Κόρης, τὴν σὺν τεσσαρακοσήμερον παμτρεῖς
ἑορτίον, τὸν Παράλυτον γὰρ ἤγαγε, τὸν Παράλυτον γὰρ ἤγαγε.

Ἐπειδὴ βλυζας τῇ Νησῷ, τὴν σὺν τεσσαρακοσήμερον παμτρεῖς
ἑορτίον, τὸν Παράλυτον γὰρ ἤγαγε, τὸν Παράλυτον γὰρ ἤγαγε.

Ἐπειδὴ βλυζας τῇ Νησῷ, τὴν σὺν τεσσαρακοσήμερον παμτρεῖς
ἑορτίον, τὸν Παράλυτον γὰρ ἤγαγε, τὸν Παράλυτον γὰρ ἤγαγε.

Δόξα Ἐμῷ, ἄχος πλ. δ.

Τὴν μὴ θαυμάσει; τίς μὴ δοξάσει, Θεοτόκε ἀπαρτα-
με, τὰ πολλὰ & ὑπὲρ φύσιν σου τερατεργήματα; οὐ
μόνον γὰρ Παράλυτον προσελθόντα σοι πιστῶς, θαυμασιῶς
ἰαφύσας, ἀλλὰ & μὴν & πάντοτε, τοῖς αἰτῶσι σε πότῳ,
τὰ αἰτήματα παρέχεις. διὸ ἄρχαυτε Θεόμυθε διχαρίζως
σε γεραίρουμένων, τὴν ἀμώτεραι τῇ Χερσὶν, & καταρω-
τέραι τῇ Σερὰφίμ, ἀσυγκρίτως πότῳ δεόμεθα. τὴν σὺν
βοήθειαι ἡμῖν δώρησαι, & σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκειμένου τῆς ἡμέρας, & τὰ
Ἀμαγνώσματα.**

Γενέσεως τὸ Ἀράγνισμα.

Εξήλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τῆς φρέατος τῆς ὄρκου, & ἐπορεύθη
εἰς χαρράν, & ἀπλώθηκε τὸ πῦρ, & ἐκοιμήθη ἐκεί. ἐδὺ
γὰρ ὁ ἥλιος, & ἔλαβεν ἀπὸ τῆς λίθου τῆς πότῳ, καὶ ἐθῆκε
πρὸς κεφαλῆς αὐτῆς. & ἐκοιμήθη ἐν τῇ πότῳ ἐκείνῳ, & ἐμυ-
πριασθῆναι, & ἰδὲ κλίμαξ ἐς νεφελὴν ἐν τῇ γῇ, ἡ δὲ κεφαλὴ
ἀφικρεῖτο εἰς τὸν ἑράμον, & οἱ Ἀγγελοὶ τῆς Θεῆς ἀνέβαινον,
& κατεβαινον ἐπ' αὐτῇ. ὁ δὲ Κύριος ἐπέστηκεν ἐπ' αὐ-
τῇ. & εἶπεν. ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τῆς Πατρός σου, & ὁ Θεὸς
Ἰσαὰκ, μὴ φοβοῦ. ἡ γῆ ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς,
σοὶ δώσω αὐτῇ, & τῇ σπέρματί σου. καὶ ἔσται τὸ σπέρμα
σου ὡς ὁ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυθήσεται ἐπὶ θαλάσ-
σαν, & λίβαν, & βορράν, & ἐπὶ ἀνὰ πλάτος, καὶ ἐμὸν λο-
γὴν θήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῇ
σπέρματί σου. καὶ ἰδὲ ἐγὼ μετὰ σε διαφυλάσσω σε ἐν τῇ
ὁδῷ πάσῃ ἧς ἐὰν πορεύῃς, & ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν
ταύτην. ὅτι σὺ μὴ σε ἐγκαταλείπω, ἕως τῆς ποιῆσαι μετὰ
τα ὅσα ἐλάλησα σοι. καὶ ἔξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τῆς ὑπνῶς αὐ-
τῆς, & εἶπεν. ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῇ πότῳ τῆς πότῳ, ἐγὼ δὲ εἶ-
κον. & ἐφοβήθη, & εἶπεν. ὡς φοβερός ὁ τοπος ὅτος. οὐκ
ἔστι τόπος, ἀλλ' ἡ οἰκὸς Θεῶν, & αὐτὴ ἡ πύλη τῆς Οὐρανεῖς.

Προ-

Προφητείας Γεζεκιήλ τοῦ Ἀ' ἀγγέλου.

Εσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, ἡ ἐπέκειρα, ποιή-
σουσιν οἱ Γερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον, τὰ ὀλοκαυτώματα
ὕμῳ, ἡ παῖς Σωτηρία ὑμῶν· ἡ προσδέξομαι ὑμᾶς λέγει
Κύριος Κύριος. ἡ ἐπέστρεψέ με καὶ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης
τῆς ἀγίας τῆς δευτέρας, τῆς βλέψεως καὶ ἀνὰ τοὺς αἵ-
ματι καὶ κεκλησμένη. ἡ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἡ πύλη αὐτῆ
κεκλησμένη ἔσται, καὶ ἀνοιχθήσεται, καὶ εἰσελθὼν οὐ μὴ
διέλθῃ δι' αὐτῆς. ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται
δι' αὐτῆς, ἡ ἔσται κεκλησμένη· διότι ὁ ἡγεμὸς ὅπως κα-
θίσταται ἐν αὐτῇ τὸ φαγεῖν ἄρτον· καὶ τὴν ὁδὸν τῆς Αἰλᾶμ
τῆς πύλης εἰσελεύσεται, ἡ καὶ τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐξελεύσε-
ται. ἡ εἰσηγάγετέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς ἀγίας
τῆς πρὸς Βορρᾶν κατέρामτι τὸ οἶκον, ἡ εἰδὼν, ἡ ἰδὼν πλῆ-
ρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τοῦ Ἀ' ἀγγέλου.

Η σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, ἡ ὑπῆρσε φύλας
ἐπ' αὐτήν. ἡ ἐσφαξέ τὰ ἑαυτῆς θυμᾶτα, ἡ ἐκέρασεν εἰς κρα-
τῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶκον, ἡ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς βράβεον.
ἡ ἐπέσειλε τὴν ἑαυτῆς δόξαν συγκαλῆσαι καὶ ὑψηλῶς κηρυγ-
ματος, ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα· ὅς ἐστιν ἄφρων ἐκκλινάτω πρὸς
με. ἡ ποῖς ἐμδέεσι φρεσὶν εἶπε· ἡ ἐλθετε φαγετε τὸν ἐμὸν
ἄρτον, ἡ πῖετε οἶνον ὃν κεκέρακα ὑμῖν. ἀπολίπτετε ἀφρα-
σύνῳ, ἡ ζήσεσθε· ἡ ζητήσατε φρόνησιν ἵνα βιώσητε, καὶ
καπορθώσητε σωέσιν ἐν γνώσει. ὁ παιδῶν κακὸς, ἡ κη-
ψέτω ἑαυτὸν ἀτιμίᾳ. ἡ ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμῆσεται
ἑαυτὸν· ἡ γὰρ ἡ ἐλεγχὼν τὸν ἀσεβῆ μώλωπες αὐτοῦ. ἡ ἐλέγχε
κακὸς, ἡ μὴ μισήσωσί σε. ἡ ἐλέγχε σοφὸν, ἡ ἀγαπήσει σε.
ἡ δίδω σοφὸν ἀφορμῶν, ἡ σοφώτερος ἔσται. γινώριζε δικαίῳ
ἡ προσηύχετο δέχεσθαι. ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ
βουλὴ ἀγίων σωέσιν. τὸ δὲ γινώριαι Νόμον διαποίας ἐστὶν ἀ-
γαθῆς· τὸ γὰρ τὸ πρόσωπὸν πολλὴν γῆσιν ἡγομένη, ἡ προ-
σεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Εἰς.

Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελα, ἡχος β'.

Μεγαλὴ ἡ παραδοξὸν θαῦμα τοῖς πᾶσι ἐπέλαμψε, τῆς
Θεοτόκου ὁ Ναός· ἐν τῷ γὰρ προσρέχοντες ἐν πίσει
ἀδιδάκτω, τὰ αἰτήματα λαμβάνομεν, πρὸς τὸ συμφέρον
τῆς αἰτήσεως. ἡ γὰρ χάρις κατέφικε τῆς Παράκλητος ἐν αὐτῇ
διὸ πάντων προσέπων. Δέσποινα ἀγνή τῆς σὲ τιμῶντας
ἡ ἐορτάζοντες, περιφράρα ἡ σκέπε, ἐκ παντοίων κη-
δυνῶν, ἡ σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Μεγάλη ἡ χάρις τῆς ἐορταζόντων πέφμεν, ἡ θαυματέρη·
σις ἀγνή, τῆς παρσέπτε ἡ παντίμωσ Εἰκόμος·
ὅτι τὸν παραλύτον ἡγαγε, ἡ τὴν Νῆσαν ταύτῃ περιέπε
ἀπὸ παντοίων κηδυνῶν. διὸ πάντων πιστοὶ ἐν φωραῖς ἀ-
γαλλιάσεως, μεγαλύνομεν τὸ ὄνομα σε Δέσποινα, ἡ δοξα-
λογεῖμεν σε πᾶσαι αἱ γερεαὶ τῆς πίσεως.

Δόξα, ἡ μὴ. ἡχος πλ. β'.

Σὴμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς τὰς ὁμνύρας τῆς πίσεως,
ἡ παμείροτος ἡ παμθαύματος παμῆγυρις, τῆς παμυ-
μνήτης Θεομήτορος. δεῦτε ἐν φιλέορτοι, ἡ φιλοδόκλοι τῆς
ἡμῶν Δεσποίνης, ἐορτάσωμεν ψαλμικῶς, τὴν παρσέπτου
μεγαλεργίαν αὐτῆς, ἐπὶ τῇ θεῇ μύσει τῇ χαριτοβρύ-
τῃ τῆς παντίμωσ αὐτῆς Εἰκόμος· ἡ ἰδὼ γὰρ οἱ προσρέχοντες
πίσει ἡ πόθῳ πρὸς αὐτὴν, κορέννυνται ἡ αἵματα ψυχῶν τε
ἡ σωμάτων· ὁ μόνον γὰρ παραλύτον θαυμασίως σωῖσθαι φη-
ξεν, ἡ ἀλλὰ ἡ πᾶσαν αἰτήσιν τοῖς πᾶσι χορηγεῖ. πάντων ἡ
ἐκ βοήσωμεν· φύλαξον ἡμᾶς παραχαράτε Θεοτόκα, ἐκ τῆς
ἀδῆμον βαρβάρων, ἡ σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν σίχον, σίχονα προσόμοια, ἡχος δ'.

Εἰδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε μὴ φιλέορτοι, δεῦτε πιστῶν πάντων συλλο-
γος, δεῦτε ἡσμοσι μέλψομεν, δεῦτε ἐπαίνομεν,
μνήσθαι Κορίνθ, διάσωσιν πάντων, δεῦτε συμπάλλομεν
θερμῶς, αὐτῆς τῇ θεῇ μεγαλεργήματα, ἡ πόθῳ μελεῖ-
σω-

σωμεν, πρὸς ὑμῶν τὸν Ἀρχαγγελικόν. χαῖρε Νύμφη ἀνύμφω, μετὰ σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄ. Μνησθῆσθαι τὸ ὄροματός σου.

Τεσσαρακοθήμερον, τῆς παραγίας κοιμήσεως, τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δεῦτε μὲν φιλέοργοι, τιμῶμεν πάντων, ἐν πίστει καὶ πόθῳ, καὶ ἀλλαβαῖα προσεχῶς, αὐτῆς ὑμνήσωμεν τὰ θαυμάσια, καὶ πάντων προσκυνήσωμεν, αὐτῇ τῇ πάντων Βασιλίᾳ, καὶ σὺ φόβῳ βοήσωμεν, χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Γ. Τὸ πρόσποπόν σου λιτανεύσασιν.

Νῦν σε μακαρίζομεν, καὶ εὐλαβῶς προσκυνήσωμεν, μετὰ φόβῳ καὶ πίστει, θερμῶς μεγαλυνομένων, Θεομήτορ Κόρη, τὰ σὰ μεγαλεῖα, αἱ γερεαὶ πᾶσαι πιστῶν· ὅτι παρέχας θεία δωρήματα, τοῖς πόθῳ προσίσχισσι, καὶ ἰατρούς νοσήματα, καὶ Παραλύτου ἡγέρας, τὸν πιστῶς προσελθόντα σοι.

Δόξα, ἔ μὲν. ἤχος πλ. α.

Ω τῇ πολλῶν σου θαυμάτων ἀγνῇ. πῶς ταύτῃ τῇ Κυθηραίων Νήσῳ, δέδωκας εἰς ἐπίσκεψιν τῇ θείᾳ σου Εἰκόνα. πηγὴ γὰρ θαυμάτων τοῖς προστρέχουσιν ὑπάρχει· οἱ γὰρ ἡμῖν τὰς ἐμεργείας τὰς σὰς φανεροῖς· καὶ γὰρ τὸν προσήλθοντα σοι Παραλύτου ποτὲ ζήτησιν τῇ ψυχῇ, λαμπρῶς ἰατρούσας, καὶ τῇ τῇ ἄρθρῳ ῥῶσιν δέδωκας αὐτῇ· ἀλλ' ἡ πάντα τὰ πρὸς βοήθειαν ἡμῶν ἀπομένεσσα, οὐ μόνον αὐτὴν ὑγίαν ἐτέλεσας, ἀλλὰ καὶ πάντας τὰς πίστει τε καὶ πόθῳ σοι προστρέχοντας, χαρίσμασιρίσσεως πλατίζεις. ἐν ἀνάγκῃς γὰρ κατίδομεν, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐμαργῶς τῇ ἐπικουρίᾳ σου, καὶ ἀπομβρίας ἀνχμόν, καὶ ἐκαστῇ θερμῶς. διὸ καὶ αἱ καρδίαι ἡμῶν πρὸς τὸν πόθον σου ἀναφλεγούνται, καὶ μετὰ πίστεως συναθροισθέντων πρὸς σὺ Ναῶ, δοξαζομένη τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ πόθῳ δεόμεθα, ἑλπίσιν ἡμῶν.

Ἀ. πα-

Ἀ. πολυτίκιον, ἤχος δ'.

Δοὖ μὲν κροτήσωμεν, δεῦτε τὰς χάρας πιστῶς, καὶ ἄσμεν ἄσμασι τῇ Θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντων· χαῖρε ἡ προσασία πάντων τῇ δεομένων· χαῖρε ἡ Σωτηρία τῇ τιμώμεν σε πόθῳ· χαῖρε ἡ τῇ Παραλύτῳ τῇ ἱατρῇ βραβύσασα.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σιωνίτης ψυχολογία.

Εἰς τὴν πρώτην ψυχολογίαν Κἀθισμα, ἤχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε πάντων οἱ πιστοὶ, δεῦτε θεάσαθε θερμῶς θαῦμα παραδόξον καὶ γὰρ, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, ἐν τῇ πανσέπτῳ καὶ τεσσαρακοθήμερῳ, ἡμέρᾳ τῆς ἀγνῆς θείας κοιμήσεως, ἐν ᾗ λαμπρῶς τελώμεν τῇ πανήγυρι, πᾶς ὁ λαὸς καὶ παιδῶν τῇ Κυθηραίων· καὶ γὰρ Παραλύτου ἡγέρην ἡ Θεοτόκος, ἐν τῇ ἀγίῳ τῇ Μυρτιδίῳ Ναῶ αὐτῆς.

Δίς.

Εἰς τὴν β'. ψυχολογίαν Κἀθισμα, ἤχος π. δ'.

Τὸ προσάχθην.

Τὸν Ὄρθροδόν σου ὁ πιστὸς σύλλογος θείας, ἐν τῇ πανσέπτῳ σου Ναῶ Κόρη παμάχραυτε, μετὰ πόθῳ προσέμωμεν μὲν προπελαζομεν, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου κραζα θερμῶς· ἐν ᾧ τῇ κατανόησιν τε καὶ ἐργῇ, τῆς μελλομένης κολάσεως, λυφῶσαι πάντας τὰς πιστὰς, καὶ Σωτηρίαν δώρησαι τοῖς πιστῶς προσκυνήσασιν.

Εἰς τὸν Πολυέλεον Κἀθισμα ἤχος δ'. Οὐψωθῆς.

Δαβιτικῶς μὲν οἱ πιστοὶ μελωδούμεν, τὰ μεγαλεῖά σου ἀγνῇ Θεοτόκε, καὶ μετὰ πόθῳ κραζομεν βοῶντων θερμῶς, ὅτι σὺ παρίστασαι ὡς πανταπάσσα Κόρη, ἐκ δεξιῶν παμάχραυτε τῇ τῇ καὶ Θεῷ σου· διὸ μὴ παύσῃ πᾶσι βοηθεῖν, τοῖς ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖά σου θαῦματα.

Ο.

Οἱ ἀμβαθμοί. τὸ α. Ἀντιφωνοῦ τὸ δ' ἦχος.
 Προκειμενον ἦχος δ'. Μνησθήσομαι τὸ ὄνοματός σου.
 ᾠδὴ Α' κτιστοῦ θυγατρὸς ἔἴδε. Εὐαγγέλιον.

Ο' Ν'. Δόξα, εἰ μὴ. ἔ τὸ ἰδιάμελον, ἦχος β'.
 Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Ζήτη εἰς τὴν λιτὴν.
 ἘΓὼ οἱ Καρόν, εἰ ὁ μὲν πρῶτος σωτὴς παρὰ τὴν
 παροισιωντὴν κυρ Μελετίου Καλλοῦ Καθηγουμένου τῆς
 ἀγκαρῆς ἀγίας Μοῦσης, εἰ πρωτοσυγγέλου τῆς καθολι-
 κῆς τῆς Χρῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, περιεῖχα τὴν ἐξήκοιτα
 δυνάμει κατὰ τὸν μέγα Γωφύλῳ τὸν Δαμασκινῶν, λέγον-
 τας εἰς τὴν ὀκτώηχον εἰς τὸν ἥδ' ἦχον, εἰς τὸν Ὀρθρον τῆς
 τετάρτης, Ὡδὴ δ'.

Ἡ θεὰ κλῆν Σολομών, ὡς κυκλῶσι δυνάτοι μὴ ἐξή-
 κοῦνται, ῥήσεις τῆς θεᾶς γραφῆς. Οὐκ ἔστι ἀκροστιχίς.

Τῷ μου ἄδω σοι καιρὸν Παρθένε Μαρία ἀγνή, Μελε-
 τῖος Καλλοῦ.

Οἱ δὲ ἕτεροι σωτὴς ἦσαν παρὰ τὴν ῥηδὲντος Σωφρονίου
 Κυθηραίων.

Ὡδὴ, α. ἦχος α. Ὡδὴ ἐπιρίκιον.

Ἰδὲ εἰ οἱ δυνάτοι. Βάτον.

Υ' Μνησώμεν ἀπαντῶν πίστεα ἔ πόθῳ, Μαρίαν τὴν
 ἄρσαντον, Βάτον ἀκατάφλεκτον, ὡς εἶδε πάλαι
 Μωσῆς, εἰ ὡς Μητέρα τὴν Θεὸν παντῶν δοξάζομεν.

Ρ' ἄβδον.

Μαρία παμάχαπτε Θεοκυήτορ, σὲ Ρ' ἄβδον γινώσκο-
 μεν τὴν Ἀρωμήτιδα. ἐβλάστησας γὰρ σαρκί, ἀπὸ
 πορᾶς τὸν Γησὺν, εἰ σὲ δοξάζομεν.

Στάμμος, ἔ Στήλῳ.

Νομὴ τὴν φερέσβιον πᾶσι παρέχα, ἡ Στάμμος ἡ φέ-
 ρουσα μαῖνα τὸ ἔρανον, Στήλῳ φωτίζουσα φῶς, τὸν
 Νέον Κόρη Ἰσραὴλ, διό σε δοξάζομεν.

Πλατυτέρα Οὐρανῶν, ἔ Θρόνον.

Ο' Κύριος ἐδέξε σε Πλατυτέρα, Οὐρανῶν παμάχαπτε
 Θρόνον τε Χερσβικόν. εἰ μὴ αὐτὸς ὁ Χρῆς ἐπα-
 μεπαύσατο διό τις σε δοξάζομεν.

Νεφέλλῳ, ἔ Ἀύγῳ μουσικῶν.

Νεφέλλῳ ὀλόφωτε σὺ φωτῆς μου, τὸν μὲν τὸν ἐν πᾶ-
 ρεσιν ἡδονῶν σκοτῆμενον ὡς γὰρ Αὐγὴ μουσικὴ, φέ-
 ρας τὸν ἥλιον Χρῆς, μετ' οὐ σε δοξάζομεν.

Ἀ' μασσα.

Ἀ' Νάκτωρ τὸ καύχημα, Νύμφη τῆς Λόγῃ, ἀνύμφου τε
 Ἀ' μασσα δέξου με ἀνώτερον, τῷ ἐν ἐμοὶ κραταιῶς
 βασιλεύοντι πατρί, ἵνα δοξάζω σε.

Ε' ἕτερος Καρῶν, Σωφρονίου Κυθηρῶν. ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν Μητέρα μελψώμεν ἀρρήτως λόγῳ.

ἦχος ὁ αὐτός. Ὡδὴ ἐπιρίκιον.

Τῷ δὲ παρὰ χου μοι Λόγε Σοφίᾳ, ὑμῆσαι τὴν
 ἄρσαντον, τὴν ἀρρήτως τέξασα, σὲ τὸν ζῶντος χαρη-
 γόν, ἀνακρύτταται τε πιστοῖς τὰ μεγαλεῖα αὐτῆς.

Ἡ καὶ δὲ θεῖος θαῦμα Παρθένε, Παράλυτος ἔρρωται
 ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς καιροῖς, καὶ ἤλατο ἀληθῶς, ὡς περ δο-
 κας ὁμολογῶν τὴν ὁσπλάγχυν αὐτῆς.

Ναὶ μὴ προσέλθετε τῆς Παμαμάς, οἱ ῥόδοις ψυχό-
 μενοι, εἰ δεινῶς φερέμενοι, δυνάμεων φυσικῶν, ὅπως ὑγείαν
 ποθεῖ τὴν λάβντε παντῶν κακῶν.

Μητέρα παμάπλου γεγενημένη, Τῷ Θεῷ ἀρχον, ὁ
 δὲ φημι τὴν ἄσμεν, τῷ χαρισμάτων πηγῷ. ῥεῖ γὰρ ῥεῖα
 μουσικῶς πᾶσι τὴν ἴασι.

Ε' ἕτερος Καρῶν τὴν αὐτῆς, ἦχος β'.

Εἰς βυθῷ κατέβρωσε ποτέ.

Τῷ ἀχλὺ κατὰ ρισον ἀγνή, τὴν ῥοὴν με Δέσποινα, εἰ
 καταλάμπρυνον μὴ τὴν σκοτῆμαιναι, εἰ τὸν ζῶντος
 τῆς καρδίας με, σὺ διδῶσαι μοι λόγον, ἡ τὸν λόγον τέξασα.
 ἵνα ἐν αἰρέσει χαίρων σε ὑμνήσω τὰ θαυμάσια.

Η ἀγία τέσσα Θεὸν πάντων ἀγιώτατον, σὺ καθοδη-
γησον Κόρη τὸν λόγον μου, ἐπὶ γλώττιά μου κήνησον, μεγα-
λύμαι δι' φροσύνης τὰ θαύματα, ἐδοξολογήσαι μοι ὡς σε,
τὴν Δέσποιναν τῶν συμπαυτός.

Θ αυμασός ἐλὶν ἀκλῆς, δέδεται Παράχραυτε,
τῷ Μυρτιδίῳ ὁ πᾶσι πεπνυμένος οἶκος σου, εἰς τὸν κόσμον ἀπαρ-
τα· ἐν αὐτῇ καὶ γὰρ πᾶσι τοῖς προσελαζομένοις, βρύεις ἰαμά-
των ἀφθονὰ χαρίσματα Θεοῦ νυμφε.

Ο λοφύχως ἤχθημεν πρὸς σέ, πάντων μετὰ πίστεως, τῶν
ἀνυμνήσαντων τὰ θαύματα σου, ἐπὶ τὰ μεγαλεία σου. διὸ ἀ-
χραυτε Θεοτόκε πᾶσιν ἡμῖν, δώρησαι πταισμάτων καὶ
πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Καταβασία. Α' ροῖξω τὸ σῶμα μου.

Ωδὴ, γ. Λίθου ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Χαραυ, ἐ Σωτηρία.

Δ εὔτε πάντων ἀφηνέσωμεν, τὴν Χαραυ τῶν κόσμων,
ὅτι Σωτηρία πᾶσιν ἐπέφανθῃ, τοῖς πάλαι αἰχμα-
λώτοις ἀλόχοις ἐν πάθει, καὶ τὴν ἀπάθειαν διδῶσα,
ἀπαρτας πιστοὺς ἐσπερώσῃ.

Παρθέμον.

Ω Παρθενικὸν ἀπαυθίσμα, πὸ τῆς παρθενίας καύχη-
μα ἐκλέος, ἐ Μνιτέρων δόξα· σοὶ γὰρ τῆς Παρθε-
νίας τὰ κλέθηρα πεφυλάξαι, Χειρὸς ἐκ σοῦ Κόρη τεχθεῖς,
ἀπαρτας πιστοὺς ἐσπερώσῃ.

Παραδεισον, **Λ**ιμένα.

Σ τ' εἰ λογικός Παραδεισος, πάντων σε ὑμνήσωμεν, Λι-
μὴν τῇ ἐν ζάλῃ κληδοριζομένων, Θαλάσσης κυμα-
ρῆσης τῶν βίου πλωτῶν τε. σώσωμεν Παρθέμε τῇ δεινῇ,
ἀπαρτας πιστοὺς ἐσπερώσωμεν.

Σκίλω.

Θ ἄλλος ἑρανόθεν ἤλυθεν ὁ Λόγος τοῖς κατὰ, ἐ Σκίλω
ἀγίῳ ἐκαστῶν ἀνθρώπων, ὅλος ἐν σοὶ Παρθέμε ἀρ-
ρήτως κατηκνήσεν, ὃ δόλως τῇ ἀνθρώπων ἀπώ. σώσωμεν με διὰ
ἐσπερώσωμεν.

Κλῆ.

Κλίμακα.

Ε ἴδεν Γαβὼ σε Κλίμακα, ἑραμὲ Παρθέμε, δι' ἧς ἐκα-
τέβη ὁ Θεὸς τῇ ὁλῶν, ἐ σάρκα τὴν βροτείαν ἀρρή-
τως προσέλειψε, ἐ καθηγήασεν αὐτῇ, ἐ τῇ Παφί φί-
λῳ κατέστησε.

Κολυμβήθραν.

Κ Α' θαρσιν ψυχῆς ἐ σώματος, δὸς καὶ μοι Παρθέμε. σὺ
γὰρ ἐκκαθαίρεις μολυσμὰς πταισμάτων, ὅτι Κολυμ-
βήθρα σωτήριος δείκνυσαι, δι' ἧς σωζόμεθα πιστοί, καὶ
Σωτηρία στερεούμεθα.

Ο' αὐτός. **Σ**τερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Ν τ' ἐπληρώθῃ ῥῆσις λέγῃσα, Ἡ σὰς πότε ὡς ἑλαφος,
χωλὸς αἰεῖται. ἴδ' γὰρ παραλύτῃ ὡς εἰκοι, σφυρὰ διε-
λύθηναι. ὅπως θαῦμα παραδόξον.

Τ ὡς πρὸ τῶν Θεοῦ νυμφῶν, ἐν δ' αὐτῇ τῇ πότῃ πα-
ράφθορον, ἐ μὲν πότον ἀληθῶς, Α' εἰπάρετον ἀπαυθίσμα,
ἀνυμνήσωμεν βοῶντων, χαῖρε κόσμῳ διάσωσιν.

Ε ὅσα πὸ πρὶν κατὰρας γέγονε, ἐ φθορὰς αἰτία τοῖς ἅπασιν,
σὺ δὲ Παρθέμε πηλαγῶς, ἀλόγίας ἐ χάριτος, πέλαγός
τε ἰαμάτων, ἐ πηγὴν ἀμεξαυτλήτης.

Ρ ῆσεις σε κλίμῳ Σολομόν τεον, δωατῇ κυκλῶν σε
Παράγῃ, ἀνὰ κηρύττεισι φαιδρῶς, ὅς ἡς πᾶς προσερχόμε-
νος, μὲν πίστεως λαμβάνει, αἰτημάτων τὰ ἐπαύλα.

Α' ἄλλος, **Τ**ῆς πίστεως ἐν πέφῃ.

Ε τ' χόλμος ἐν πρῶματι ἐ καρδίᾳ, ὅρῳ αὐτὸν τελείως
ἐ ἀφούθεντα, παραλύτης ὑπάρχων πρὶν ὁ σὸς δόλος,
ἀγνὴ ἐδόξαζε, πὰ μεγαλεία σου, σὺ με εἰ βοηθεῖα κράζω
Παράχραυτε.

Ο πλείστος ὄχλος Κόρη τῇ Κυθηραίων, σωήχῃ με
πόθῃ ἐν τῇ Ναῶν, ὑμνῶν καὶ μεγαλιῶν ἀκαταπαύ-
τως, τὴν θαυματουργίαν, ὅτι σωεσφιγξας, τὸν ποτὲ
Παραλύτην, δόξα πὸ δόξης.

Μ εγάλως ἐδόξαθῃ ὁ Θεὸς οἶκος, ὁ σὸς Θεοκνήπερ τῇ
Μυρ-

Μυρτιδίων, ἐν ταύτῃ σε τῇ ῥήσιν τῆς Κυθηραίων, ἐν κόσ-
μῳ δὲ παντὶ μακαρίσσει σε. ἐν αὐτῷ γὰρ ἡγερας τοῦ πα-
ραλύτου.

Κ αλῶς προεμνήσθης ἡ κολυμβήθρα, προβατικὴ ἡ Πα-
λαι τῆς ἰαμάτων· πηγὴ γὰρ ἀνεδείχθης ὡς περὶ ἐκείνη, ἡ-
γερε παράλυτον, καὶ σὺ παρὰ χεῖρας, σήμερον ἰάθουσας
μέου παράλυτον.

Καταβασία. Τὸς σὺς ὑμολόγησας.

Κάθισμα. ἤχος δ'. **Κατεπλάγη Ἰωσήφ.**

Κ Ατεπλάγη δὲ λαβὼς τῆς Κυθηραίων ὁ λαός, ἐλάμ-
βαμεν εἰς μέν, τῆς ἀκενώτων δωρεῶν, πηγῶν σε εἶ-
μαι Θεοῦ μετὰ Παρθέμε, ἀνδρῶν, Παρθέμεν, καὶ
παμῆτιμον, πύλλω κεκλεισμένῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἱεροῦ
Παλάτιον τῆς Λόγῃ, ἐπλάσθαι Παθὸς τῆς ὑψίστης, τοῦ
γενηθέντος πνεύματος δόξα, ἐκ τῆς μηδὺς σὺ τῆς Θεο-
παιδος.

Δόξα, ἐν ἡμῶν. ἤχος α'. Τὸν τάφον σε Σωτήριον

Μ Αρία κατὰ τὸν, τῆς Σωτήρος δοχεῖον, ἐπ' αὐτῶν τῆς
πιστῶν καὶ χημάτων τῶν Θεῶν, συμφώνως γεραίρο-
μεν, ἀφ' ἡμῶν τῶν τῶν δόξασα. σὺ γὰρ πέφθῃς τῆς ἀσ-
θεμενῶν ἡ ῥώσιν. σὺ δὲ γέγονας ἀμαρτωλῶν Σωτηρία, ἐ-
π' αὐτῶν βοήθεια.

Ωδὴ δ'. **Εὐ Πνεύματι προβλέπων.**

Α στέρα.

Α Νέταλεν ἐν κόσμῳ λαμπρότατος Ἀστὴρ, ἡ Παρθέμος
Μαρία, ἐμφαίνουσα πιστοῖς, δικαιοσύνης τοῦ ἡλίου
Χειρὸν δεωότις, ἐκ καταναγκάζουσα πᾶσι πάντας κρα-
νάζει. δόξα σοι ἀγνή Θεοδόξασα.

Λ υχρίαν, **Ο** δὴ γόν.

Ι Δὲ πάντων σε ἐγνωμεν, Λυχρίαν φωτεινῶν, τῶν τοῦ
φῶς ἀγράπτου τῶν Θεῶν τοῖς πιστοῖς, ἐκ ὁδῆτος Σωτη-
ρίας σὺ ἀγνή ὑπάρχεις. διὸ πρὸς φῶς ὁδηγήσῃ καὶ σοὶ
κρανάζει, δόξα σοι ἀγνή Θεοδόξασα.

Νε-

Ν εφέλλω ὁμβροτόκον.

Ν Εφέλλω ὁμβροτόκον σὲ εἶδε Γεωργίον, τὸν ὁμβρον τῆς
χάριτος κατέχευσα Χειρὸν. ὁμβροτον εἶναι τὴν καρ-
δίαν μετὰ ζήναιον, καὶ σωτηρίαν δρόσιόν μετὰ βοή-
θειαν, δόξα σοι ἀγνή Θεοδόξασα.

Ο ρος, κατὰ σκιον.

Ο Ρος τὸ κατὰ σκιον ὁ εἶδεν Ἀββακὺμ, σὺ ὑπάρχεις Δέ-
σποιναν μνησθῆς ἀγνή, ἐσκιασμένῳ Πνεύματι τῶ
ἀγίῳ. σκέπασον ἡμᾶς τῇ σὴ χάριτι βοήθειαν, δόξα σοι ἀ-
γνή Θεοδόξασα.

Ν αὐρ Θεοῦ.

Ν Αὐρ ἡγιασμένον κηρύττον ἀγνή, ἐν ᾧ σαρκὶ κα-
τέφικεν ὁ ὑψίστος Θεός, σιωμήσας ἀνθρώποις.
διὸ Παρθέμε, μαὶν αὐτοῦ καὶ μετὰ ποιήσῃ ἵνα κράζω, δόξα
σοι ἀγνή Θεοδόξασα.

Π ὕλλω.

Π Ὑλλω σε κεκλεισμένῳ εἶδεν Γεζεκίαν, δι' ἧς διήλθε Χει-
ρὸς ἐκ ὧφθῃ ἐν σαρκί, ἐσφραγισμένῳ φυλάξας σε
αὐτῆς Κόρη. διὸ ἐπὶ Πύλλω γεραίρομεν Σωτηρίας. δόξα σοι
ἀγνή Θεοδόξασα.

Ο ἁγίος. **Εὐ πνεύματι προβλέπων.**

Α Κέσωμεν Προφήτης βοήματος ὡς πιστοῖς, δόξα πᾶσα ἐσω-
θεῖν αὐτῆς τῆς θυγατρὸς, τῆς Βασιλέως ἐκ μόνου δυ-
νάσας. αὐτὸς γὰρ ταύτῃ τῆς φύσεως ἀμωτέραν, ἐκ ἀγιο-
τεραν ἐργάσατο.

Ν αὐρ τῆς Μυρτιδίων ἡμᾶς τῆς γηγενεῖς, συγκαλεῖται
σήμερον παμῆτιμον προσεχέας, τῶν παμδαίσαν πάντων
τῶν χαρισμάτων, ψυχῆς ὅμως ἐκ σώματος δεύτε, πάντες
πνευματικῶς καταφύσσονται.

Μ εγάλων χαρισμάτων βυθόν σε ἀληθῶς, Χειρὸς
ἐποίησεν γερόμενος ἐκ σὲ, ἀνθρώπος φύσει τέλειος, ἐ-
δοκίμασεν. διὸ πάντων ὁρθοδόξως ὁμολογούμεν, Κυρίως Θεο-
τόκον καὶ Δέσποιναν.

Β

Ε χσ-

Εχέσα παρρησίαν θρόνῳ τοῦ σου Υἱέ, Θεομήτορ ἄ-
χραπτε δυσώπησον καὶ ρυῖ, τῷ λυφωθῆναι παγίδων τοῦ
διαβολῆ, ἡμᾶς τοὺς πόθῳ παρὰ σὰ ὑμνήτας μεγαλεῖα, καὶ
δοξολογῆτας τὴν μνήμην σου.

Ἀλλος. Ἐληλυθας ἐκ Παρθένου.

Ηγάλλετο, ἀφροσύνας πιστῶς ὁ Θεοδωρος, ὁ πρῶτος
Παράλυτος, ὅλον ὄρων ἀξιόμνητον, ἑαυτὸν τῆς χαρι-
τος, ἐδωρεᾶς τῆς θεᾶς, ὑμολογῶν τὴν ἀσπασχρησίαν σου.

Τὸ θαῦμά σου, καταπλήττει πιστῶν τὴν διάδοξιν, Θεο-
μήτορ ἄχραπτε. διὸ τὴν θεῖαν Εἰκόνα σου, πόθῳ
ἀσπασόμενοι, σὲ μεγαλύνομεν, ταύτῃ προσκυνοῦντων
ἐκάστοτε.

Ως φύλακα βοηθὸν καὶ ἐπίκουρον ἄχραπτε, πάντες σὲ
κεκτήμεθα, παπτοῖς ἐν περιτάσει, καὶ ρυῖ σοὶ προ-
σπίπτωντων, ἐπικαλούμεθα, μὴ παρίδῃς ἡμᾶς κινδύ-
νου.

Αρὺμφότεν Θεὸν σωματῶν ἡμῶν τέξασα, σῶσόν με πα-
ράλυτον, γεγενημέρον τοῖς πταύσμασι, ἐπὶ τῷ μολώπων
ἵασιν, ψυχῆς ἐ σώματος, ὡς συμπαθεσάτη μοι δῶρσαι.

Καταβασία. Τὴν ἀνέχρησιν σου.

Ὁδὴ, ἐπὶ τῷ ὁμῶν ἁγίῳ δὸς ἡμῖν.

Μητέρα Θεοῦ.

Ανύμφωτον παρὰ χραπτον Μητέρα τοῦ Θεοῦ, πα-
ντες οἱ πιστοὶ σὲ πόθῳ δοξάζομεν, καὶ μεγαλύνομεν
τὸν τόκον σου. χαῖρε Μητηρ Κυρίε, χαῖρε δεδοξασμένη.

Θαῦμα μέγα.

Ρηθῆναι δυνάται γλώττι ἑδερῶς, βρότειος ἀγνὴ
τὸ μέγιστον θαῦμά σου. τὸν ὑψιμέδοντα γὰρ τέτοκας,
τὸν δόμνα ζωηρίαν πᾶσι τοῖς σὲ τιμῶσι.

Θεμέλιον, **Θ**χημα.

Θεμέλιον τῆς πίστεως ἐ Ὁχημα μυρικόμ, ἐν ᾧ Χρι-
στὸς ὁ Βασιλεὺς ἀνέπαυσάτο, καὶ τὴν ἡμῶν πίστιν
ἐγερῶσε, κηρύττομέν σε πάντες ὑπερδολογημένη.

Ελ-

Ελπίδα.

Ελπίς καὶ καταφυγιὸν ἀπάντων δεισέων, πέφυκας
Παρθέμε ἀγνὴ Θεοδόξα. διὸ καὶ γὰρ βοῶ σοὶ ὁ παρὰ-
σωτος, σῶσόν με Κόρη σῶσον, τὸν σὸν ἀχρεὶον δόλον.

Λουτήρα.

Νοός με τὴν κατήφειαν ἐκδίωξον ἀγνὴ, ἀπόπλωσον
τὸν ρύπον τῆς σωματικῆς σῶ-
τήριος. ὡ γλυκυτάτη Κόρη, σῶσόν με τὸν σὸν δόλον.

Δοχεῖον.

Ετ' λογημένη παρὰ γαμ Δοχεῖον καθάρων, τοῦ πᾶ-
σαν ἐν δρανὶ τὴν κτίσιν κατέχοντος, δοχεῖον καμὲ
τῆς αὐτῆς χάριτος, ἐργασαὶ τὸν σὸν δόλον, ὡ γλυκυτάτη
Κόρη.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός. Τὴν σὴν ἁγίαν.

Διχρίαν σε γινώσκωμεν Μαρία σεμνή, μετὰ λαμπα-
δίῳν χρυσῇ τὴν ἐπτάφωτον· σοὶ γὰρ ἡ χάρις ἐπέσκη-
σε, Πρόμαχος μυρηνίων ἐπτάκτιρος ἐ θεῖα.

Ψεκάδα τὴν ἑραφίον ἐδέξω ἐν γαστρὶ, ἐπελάσει θεῖα
Πρόμαχος παρὰ Παθός. ἐ σὰρξ ὁ Λόγος ἐχρημάτισε, κατὰ
ἡμᾶς ἀπὸ ρύπου, Παρθενομήτορ Κόρη.

Ω μέγα τὸ μυρηνίον τῷ τόκῳ σου ἀγνὴ, ὅπως ἀκατάλη-
πτον ἔσ' ἀνερμήνυτον. Θεὸς ἀνθρώποις πεφαιμένωται, ἐν
δυσὶν ἐσίαις, ἀνέπτως ἀσυγχύτως.

Μυρηνίον ἀνώτερον τῷ τῷ Θεῷ, ταρασίῳ πάντων ἐν
σοὶ πεφαιμένωται. ὁ γὰρ ἐκ Παθός Τίος ἀμήτορ, ρυῖ ἐκ
σὲ ἀπάντων γεμνᾶται καὶ σάρκα.

Ἀλλος. Μεσίτης Θεῷ.

Ρημάτων φωνῶν, ἐπὶ δακρύων Δέσποινα ὑπῆκασας,
τῷ παρακαλῶντος σε, πίσει ἐ πόθῳ Παραλύτῃ ποτέ,
ἐ ταχέως τὴν ῥώσιν αὐτῷ τελεῶς ἔρεμας.

Ιδὼν ὁ λαὸς ὁ τῷ Κυθῆρῳ Παρὰ γαμ τὸ μέγιστον, τῆς
θαυματουργίας σου, πάντες τῷ Ναφῶ μὴν προσερχομεν,
ἀχαρίζως ἐν πίστει συμφῶως σὲ δοξάζομεν.

Β 2

Αγαλ-

Α γάλλεται ῥῦμ, ἐ χοροῦ αὐτικῶς ἅπαρ τὸ πλήρωμα,
τῆς πικρῆς Παράχραστε, ἐν τῇ παμδυσκίᾳ παμηγύρεσσι,
τῆς σῆς μνήμης τιμῶντες τῶν τεσσαρακοῦθήμερον.

Α υφούται πασῶν ἀνὰγκῶν καὶ περασμῶν ἡ Νῆσος
Δέσποινα, ἔχουσα προσῆτιν σε ἀρρώγον καὶ φύλακα
πρόμαχον, ἔχεραίρει διὰ σε, λαμπρῶς τῶν ἐπιείκτων.

Καταβασία, Ε ξέστη τὰ σύμπατα.

Ωδὴ, ς'. Τὸν Προφήτην Ἰωαννῆν.

Καθέδραν.

Μ Ακαρίζωσε ἀγνή, τῶν Καθέδραν τῶ Θεοῦ, ἡ γύα-
σερ αὐτοῦ, ἐ καθίσας ἐπὶ σε, παρέχεται τῶν σω-
τηρίων τοῖς σε δοξαζουσι.

Καταφύγιον.

Α ὚μασι μελωδικοῖς, ἀνυμνεῖμεν σε λαμπρῶς, τῶν Μη-
τέρα τῶ Θεοῦ Καταφύγιον τερπνόν, ἅπαρτων γὰρ,
πικρῶν ὑπάρχεις τῶν δοξαζόντων σε.

Πηλὴ.

Ρ Ηπορεῦσαι ἀπορεῖ, πάσα γλῶσσα δὲ πρεπής, μεγαλεῖα σε
ἀγνή. σὺ γὰρ πέφυκας ἡμῖν, Πηγὴ ζωῆς, ἐξωτηρίας
τοῖς σε δοξαζουσι.

Τράπεζαν.

Ι Δὲ τέθνηκεν ἡμῖν, ὁ πῆς κτίσεως Σωτὴρ, τῶν Μητέ-
ρα ἑαυτῆς, Τράπεζαν ὡς μουσικῶν, ἐκρέφυσαν, τῆς δαΐ-
αργῆς τῆς προσιόντας πικρῆς.

Κρατῆρα.

Α Νυμνεῖμεν δὲ σεβῶς τῶν Μητέρα τῶ Θεοῦ, τὸν Κρατῆρα
τῆς ζωῆς, τὸν προχέοντα ἡμῖν, τὰ ῥάματα τῆς Σω-
τηρίας. ἡ προσκυνήσωμεν.

Μεσίτιαν.

Μ Εσιτείαν τῆς πικρῆς ἐγνώμεν πρὸς τὸν Θεόν, τῶν
παράχραστον ἀγνῶν. ἡ γὰρ ἐ προβαλλόμεθα, πρὸς
τὸν Σωτῆρα τῶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Οὗτος ἁρμός. Τὸν Προφήτην.

Ε Ὁρτάσωμεν πιστοί, ἐορτῶν παμτὸς ἐ ῥῦμ, τῆς Παρθέ-
νης ἐ ἀγνῆς, Βασιλείας τῆς παμτὸς. ἰδόμεν γὰρ τὸν
παρεμῶν σιωποῦντα.

Ν ἰκλῶ ἐχθρῶν σεμνὴν καὶ μόσων φθαρτικῶν, ὡς τῆς μό-
ρης ἰατρῆς, τῆς σωμάτων ἐ ψυχῶν, ὑπάρχουσα, Μήτηρ ἐ
παῖς. ὡ τῆς ὑπὲρ ἔμμοιαν.

Α πελυθῆσθαι σφύρα, παραλύτῃ ἐκ Μήρος, τῆς ἰάσα-
τος φρικτῶς, παρεμῶν ρήμασι. δυνάμεις γὰρ τοῦ τυγ-
χαίει τῆς θυσίας Μήρος.

Ρ ητορῶν ἐμφανῶς, ὁ γραμματῶν ἁπείρος, ἐ κρύττε
ἅπασιν μεγαλεῖα τῆς Μήρος, θυσία τῆς Θεοτόκου λαβὼν
τὴν ἰατρῆν.

Ἄλλος. Εἰς ἀβύσσον πταισμάτων.

Σ Ωτηρίας σφραγίς Κόρη πέφυκας, Μήτηρ Ἀειπάρτε-
με τοῖς προσηλάζουσιν, ἀγνή τῆς δαΐας οἰκῶσας, ἐ
τιμῶσι πικρῶς τῶν Εἰκόμα σου.

Μ ὁρὴ γέγονας Κόρη ἀτίληψις, ταύτης σε τῆς Νῆσος
Θεοῦ ὡς γεμνήσασα, ἐ ἀνὸμβρίας ἔλυσας, τὸν αὐχμόν,
ἐ τῶν γλῶν κατεδρόσινας.

Α μνηστέρι ὁ παμσεπτος οἶκός σε, παμᾶγμε Θεομυθε
παρα τῆς δούλων σου, καὶ ἐν αὐτῇ κατῴκησας, καὶ πη-
γὰς ἀναβλυσταῖς ἰάσεων.

Λ υφωσόν με Παρθένε τὸν δάλοιον, πάσης περιγᾶσεως
ἐ κατακρίσεως, ἐχθρῶν ἐπεμβαίνόντων μοι, καὶ κολά-
σεως ῥύσαι τὸν δούλόν σου.

Καταβασία. Τῶν δαΐων ταύτων.

Κομπάκιον, ἡχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τ Η Θεοτόκῃ οἱ πιστοὶ ῥῶν προσηλάσωμεν, ὡς χαρη-
γούσῃ τοῖς πιστοῖς πᾶσιν ἰάματα, ἀνὰ μελποντῶν οὐ-
φῆμια μετὰ πόθου. ἀλλ' ὡς ἡγερας παράλυτον Θεομυθε,
ἡτορῶν πᾶσιν ἡμᾶς ῥύσαι περιγᾶσεως, πᾶς σοὶ κραζόντας
καὶ σε δοξα παγκόσμιος.

Αγγελοι ἀοράτως, ἔβροτ' ἅσα φύσις, συμφώνως
ἀνυμνήσωμεν παντῶν, τῷ παμ θαύμαστον Θεοτό-
κον ἀγγίλῃ. πολλῶν γὰρ θαυμάτων αὐτοργὸς πέφινε.
Ἐ παντὶ χαρμοσύνῳ ἀφηνήσωμεν, πιστῶς βοῶντων.

Χαῖρε Παρθένε Μήτηρ Κυρίε.

Χαῖρε ἀρχὴ Μυστηρίων Θεοῦ.

Χαῖρε ἀνομβρίας αὐχμὸν καταπαύσασα,

Χαῖρε ἐμψυτικούς ἐχθρούς καταθραύουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν παραλύτον καὶ συγείωσας λαμπρῶς.

Χαῖρε, ὅτι τῷ προσφύγῳ σε προστάδεις ἐμαργῶς.

Χαῖρε, ὅτι τῷ Κυθηραίων πέλεις καύχημα παντῶν.

Χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου ὑπερμέγιστον θάμβος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐπέλαμψε,

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ λυτὴ κατέπαυσε.

Χαῖρε ἀγνὴ ἀσθενῶν ἰαφεῖα,

Χαῖρε παντὶ τῷ Πιστῷ Σωτηρεῖα.

Χαῖρε δοξα παγκόσμιος.

Τῇ Κ Δ' τῇ Σεπτεμβρίᾳ Μηνὸς, ποιῶμεν ἐμψύκισιν τῇ
θαύματος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
τῇ Μυρτιδίᾳ ἐν τῇ Νήσῳ Κυθηρῶν, ὅτε
τὸν Παράλυτον ἤγαγε.

Στίχ. Τῶρας μετ' ὅσον δόλογῳ τῆς Παρθένου,

Εσφίγξει ὃ γὰρ μὴ μέλην παρεμύνα.

Εἰκαδὶ ἀμφὶ τετάρτῃ ἔρρωται Παράλυτος.

Επισκόμῳ εἰς ταύτῃ τῷ μήσῳ τῷ Κυθηρῶν ἔ-
ρως ἐρημότοπος, λεγόμενος Μυρτιδία, (διὰ τὸ ὅλος δα-
σώμενος ἀπὸ μυρτιάς, ἔ ἀκατοίκητος, μόμον τὰ ζῶα τῷ
ἀγροίκῳ ἐκείνῳ ἐβόσκον,) ἐπραττεν ἐκεῖ κάποιος δούλαβης
Χριστιανός. ὃ αὐτὸς ὀδηγηθεὶς ἀπὸ κάποιου θεωρίαν ὅπως
εἶδεν εἰς τὸν ὑπνοῦ, ἔχωντας περιστῆν δούλαβειαν εἰς
τῷ

τῷ κυρίῳ Θεοτόκῳ, ἐπήγαγε συγχρότερα εἰς αὐτὸν τὸν
τόπον. Ἐς ἐκὼντας ἐκεῖ, φοχαζόμενος τῇ τῶπου τῷ α-
γροίκῳ, ἤκουσε φωνῇ ἀοράτως ὅπως τοῦ ἔλεγεν. αἱ με
γυρῶσης ἐδὼ σημα δούλαβης τῷ εἰκόνα μου, ὃ εἶμαι και-
ρὸς ὅπου ἤλθα, ἔ δούλαβημαι ἐδὼ, διὰ μὰ δώσω βοη-
θεῖαν ἐπὶ τῇ τῶπου. Ἀκὼντας δὲ τῷ φωνῇ ὃ δούλα-
βης ἐκεῖνος Χριστιανός, καὶ φοχαζόμενος ἔρθε καὶ ἐκεῖ, καὶ
ταῖα μὰ ἰδὴ ποῖος εἶμαι ὅπως ὠμίλησε, ἔ μὴ θεωρῶντας
τιμὰ, ἔμαμε περίφοβος. Ἐ καὶ ὠντας τὸ Σημεῖον τοῦ τι-
μίου Σταυροῦ εἶπε. Κύριε Κύριε Χριστέ βοήθε μοι. Ἐ
σὺ Κυρία μου ἔ Δέσποινα ὅπως ἔχας πολλῷ τῷ παρρη-
σίᾳ πρὸς τὸν μοιγεῖν σε Υἱόν, μὴ ἀργήσης μὰ με φα-
νερῶσης, αἱ εἶμαι τὸ θέλημά σου, τῷ φωνῇ ταύτῃ
ὅπου ἤκουσα, τί εἶμαι. Καὶ θαρρῶντας πῶς ἡ φωνὴ αὐτὴ ἦ-
τον διὰ καλόν, παραμερίζωντας ὀλίγον ὥσπερ μὰ ἐγύρῳ
τὸ ποθόμενον, θεωρεῖ μέσα εἰς μίαν μυρτιά μίαν Εἰκό-
να τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἔ Ἀειπαρ-
τέως Μαρίας. Εὐθύς ὅπως τῷ εἶδεν, ἔλαβε μεγάλῳ χα-
ρᾷ, ἔ ἐγνώρισε, πῶς ἡ φωνὴ ὅπου ἤκουσε ἦτον ἀπὸ
τῷ ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ, ἔ τὸν ὠδήγησεν ἐκεῖ διὰ μὰ
εὐρὴ αὐτῷ τῷ ἀγίᾳ Εἰκόνα. Εἶπεσε λοιπὸν ἔ τῷ
ἐπροσκύνησε, καὶ μετὰ δακρύων καὶ δόχαριστῶν τῷ ἡσ-
πάσθη. ἔσθαψετο δὲ πολλῷ δώδιδαν θυμιαμάτων εἰς
τὸν τόπον ἐκεῖνον. Εὐθύς λοιπὸν βοηθούμενος ἀπὸ τῷ
θεομητορικῷ δυνάμει, ἄρχισε ὃ ἐκοπτε τὸ δάσος. Ἐ
καθαρίσας τὸν τόπον ἐκεῖνον καὶ τὸ δυνάτομα ἐκτίσεν
ἐκεῖ μικρὸν Ναὸν τῆς Θεοτόκου, ἔ ἔθεσεν εἰς αὐτὸν τῷ
θεῖσάν ἀγίᾳ Εἰκόνα, ἔ τῷ ἐπωρόμασε Μυρτιδιότισσαν,
ὥσπερ ὅπου τῷ εὐρεν εἰς ταῖς μυρτιάς. ἔ ἔτρη ὃ τὸ
ποῖος ἐκεῖνος μέγξι τῆς σημεροῦ λέγεται μυρτιδία, διὰ τῷ
ἀφορμῇ τῇ παλαιᾷ ἐκεῖνον δάσος. Εἶκαμε δὲ καὶ αὐ-
τὸς μικρὸν κελλίον, καὶ γερόμενος μοιχεὶς ἐκατοίκησεν
ἐκεῖ, λαβῶντας μετὰ πάσης δούλαβειας παντοτε αὐτῷ
τῷ

τῷ ἀγίῳ ἐθαυμασὶν εἰκόνα. Ἀπὸ ὀλίγου εἰς ὀλίγον
ἐκαθάρισε τὸ μυρτερεὺν ἐκείνο δάσος, ἐπλάτυνεν ἡ φή-
μη, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ τῷ Χριστιανῶν, καὶ ἐπροσέχρασι
σωεχῶς μετὰ πολλὰς ἐλεημοσύνας εἰς προσκυνήσιον τῆς
ἐκείνης αὐτῆς εἰκόνας, καὶ πολλὰ θαύματα ἐκαμῶν εἰς ὁ-
σους ἐπρόσσεξαν μετὰ δόξας καὶ πίστεως, εἰς τόσον ὅπου
ἔξαπλώθη ἡ δόξα αὐτοῦ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. Ἀποθανόντος
δὲ αὐτοῦ, ἑμερὲς ὕστερα κάποιος μοραχὸς δόλαβης Λεόντιος
ὀνομαζόμενος. ὁ ὁποῖος ἠύξησε τὸν αὐτὸν μαρμ, ἐπὶ τὰ κελ-
λία, ἐκατέστησε Μοραχέριον.

Κάποιος δόλαβης ἀπὸ τῆς χωρικοῦ ὀνομαζόμενος Θεό-
δωρος Κουμπάριος, ἔχωντας ξεχωριστὴν δόλαβαν εἰς
αὐτῷ τῇ ἀγίῳ τῷ ἐθαυμασιωτῇ εἰκόνα, ἔξω ἀπὸ
ταῖς ἄλλαις Λατρυγίαις, καὶ παρηγύρας ὅπου ἔκαμεν εἰς
αὐτὸ τὸ Μοραχέριον, εἶχε συνήθειαν, ἐπερμεν ὅλους
τὰς τῆς συγγενεῖς, καὶ φίλους, καὶ ἐπὶ γυναικὲς ὕστερα ἀπὸ
τῷ κοίμῃ τῆς Θεοτόκου σαραντα ἡμέρας, ὅπου εἶμαι
Ἡ Κ Δ'. τῆ Σεπτεμβρίου, καὶ ἔκαμεν μετὰ δόλαβαν Λα-
τρυγίαν, ἣ μεγαλὴν παρηγυρὴν ἐκεῖ. Ἐκ τῆς αὐτοῦ τότε ἐ-
συνήθειαν ἡ αὐτὴ ἐορτὴ, μὴ γίγνεται καὶ εἰς ὅλῳ τῷ
Νήσῳ.

Ετὺχε μὲν καιρὸν, καὶ σφοδρῶς ἀσθενήσας ὁ αὐτὸς
Θεόδωρος ἐκατέστη Παράλυτος, ἣ ἐκατέκειτο εἰς τὸν
κράβατον χρόνους πολλούς. ἀγκαλὰ καὶ αὐτὸς κτὶ τὸν
καιρὸν διὰ τῷ δεινῷ αὐτοῦ ἀσθενείᾳ δὲν ἐδύνατο μὴ
ὑπάγει εἰς τῷ συνθησιν τῆς ἐορτῆς, ἐπεμπερ ὁμως
ἀπὸ τῆς τῶν παιδία τῆς, ἐπὶ τὸν συγγενεῖς του, καὶ ἔκαμεν
δόλαβως τῷ παρηγυρῇ μετὰ ἐλεημοσύνῃ πλουσιοπάροχον
εἰς τὸ Μοραχέριον. Ἡ πίστις αὐτοῦ ἐπὶ δόλαβαν δὲν ὀλι-
γύνεσκε ποτὲ, μόνον καὶ μακρότερον ἀπὸ τῷ κλίμῳ του
μὲν δακρύων προσελχόμενος ἔλεγε. Κυρία μου μυρτιδιότισσα
ἐλεήσου ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλόν, ἐσὺ ὅπου εἶσαι ἡ βοήθεια
τῷ ἀβηθόντι, ἡ καταφυγὴ καὶ ἐπίσκεψις ἐκείνων
ὅπου

ὅπου σὲ ἐπικαλοῦνται, ἡ σκέπη καὶ προστασία, ἐκείνων
ὅπου σὲ παρακαλοῦσι, βοήθησον καὶ μοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ,
καὶ ἀνάξῳ δούλῳ σου, καὶ ἀξιώσθῃ μετὰ τῆς ποσειδῶν
ύγείας, μὴ ἔλθῃ σωματικῶς καὶ τὸν ἐρχόμενον χρόνον
πρὶν τελειώσῃ ἡ ζωὴ μου, μὴ προσκυνήσω τῷ ἀγίῳ σου εἰ-
κόνα. Ταῦτα ἔλλα περισσότερα λόγια δόλαβας ἔλεγε μετὰ
δακρύων ὁ αὐτὸς Θεόδωρος κατὰ χρόνον, ἐπὶ πάντοτε ἐδόξα-
ζε, ἐκαμε τῷ ἐορτῇ καὶ τῷ συνήθειαν. Μετὰ δὲ χρό-
νους ὅπου ἦτον ἔτι παρὰ λυτὸς, φθάνωντας ὁ καιρὸς τῆς
συνθησιν ἐορτῆς, ἀφ' οὗ ἔγινεν ἡ χρεαζόμεν ἔτοιμα-
σία μὴ κινήσῃ ὅλοι, κράζει ὁ αὐτὸς Θεόδωρος τὰ παι-
διά του, καὶ λέγει τὸν κλαίοντα. Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα,
φίλοι ἔστω συγγενεῖς, ἐγὼ βλέπω τὸν ἑαυτὸν μου εἰς τῇ
τῷ τῷ πολυχρόνῳ, καὶ πολὺ πορον παραλυσίαν, καὶ
φρόνως ἰαφείας δὲν δύρεσκαται εἰς ἐμὲ. λοιπὸν παρακα-
λῶσας μὴ ἔτοιμάσετε κράβατον διὰ μὴ μὲ ἀσυνώσετε μὴ
μὲ πάρετε, καὶ μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου μὴ ἰδῶ, καὶ μὴ
προσκυνήσω τῷ ἀγίῳ εἰκόνα τῆς κυρίας μου τῆς Μυρ-
τιδιότισσας, ἵσως καμὴ δὲ ἀσυνώχηται καὶ εἰς ἐμὲ
τὸν ἄθλιον, κατὰ τὸν καμὴ εἰς ὅλους ὅπου τῷ ἐπικαλεῖ-
ται. Αὐτοὶ δὲ ἀκούοντες τέτοια λυπηρὰ λόγια, πίστεως
δόλαβας ἣ καταμύξεως γέμοντα, ἠτοίμασαν τὸν κράβ-
βατον, καὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἑαυτὸν αἰρόμενον. καὶ
φέρνοντες τὸν εἰς τὸν μαρμ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡ-
μῶν τῷ Μυρτιδίῳ, τὸν ἔδωσαν κατὰ τὸν ἐξήγησεν ἔμπροσ-
θεν τῆς σεβασμίας εἰκόνας. Φθάσας ἐκεῖ, δὲ τὸν ἀσυνώ-
χωντας τὰ ὀμμάτια τὰ πρὸς τῷ Θεοτόκῳ, δόλαβως κλαίον-
τας ἔλεγε. Κυρία μου ἔστω Δέσποινα, Βασίλισσα τῆς Οὐρά-
μου καὶ τῆς γῆς, ἐσὺ εἶσαι ἡ προφητεύουσα Κόρη, ὅπου
ἐγέρνησες τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μορ-
γενῇ Υἱόν, ἐπὶ Λόγον τῆς Θεοῦ τῆς ζωῆς, ἐπὶ Αἰπαρ-
θενος ἑμερας, καὶ ἔλαβες τὸν χάριν, ὅπου ἔγινες
Μητέρα τῆς Θεοῦ τῆς ὑψίστου, τὸν ὁποῖον κρατῶντας ὡς
βρέ-

βρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας σε ἔχεις πόσω θρασυαίᾳ καὶ τὸ θε-
λαρ, ἔτι δυνάσθαι, μὰ δίδης καθεῖ χάρις ὅπως σὺ ζή-
πῃς, ὥσπερ ὅπως ἔχεις εἰς τὰς χεῖρας σε τὴν αἰτίαν πα-
σῶν τῶν χαρίων. Εὐαὶ λοιπὸν ὅπως εἶσαι ἡ βοήθεια τῆς
ἀβουθήτων, τῆς ὀρφανῶν ἡ προσφύγων, τῆς ἀσθενῶν ἡ ἰα-
φείας, τῆς θλιβομένων ἡ παρηγορία, τῆς κινδυνεύοντων ἡ
σωτηρία, καμὲ ἐλεος ἔς εἰς ἐμένα, μεσιτεύσαι εἰς τὸν πό-
λυ ἀσπλαγχνον μορογενῆ σε γίνομαι, μὰ ἐλέησῃ ἐμένα τὸν
ἀμαρτωλόν. Ἐκαθὼς πολλὰς ἀσθενείας ἰαφύσῃς, πολλοὺς
μεκρὺς ἀνέστης, καὶ παραλύτους ἀνίστασαι μόρον με τὸν
θεῖόν μου λόγον, ὅταν ἦτον εἰς τὸν Κόσμον, ὥπως μὰ κα-
μὲ ἔς εἰς ἐμένα τὸν ταπεινόν. Σήμερον ὅπως παρηγορεῖ-
μεν οἱ ἀμαρτωλοὶ τὴν τεσσερακοστήμερον ἐνθυμήσιν τῆς
ἀγίας σε κοιμήσεως, δεῖξαι τὰ ἐλέη σε, δεῖξαι τῆς δυναστείας
σε εἰς ἐμένα, καθὼς ἔς εἰς ἄλλους πολλὰς ἐδεῖξας εἰς τὸν τὴν
τὴν ἀγίαν ἡμέραν. πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέσεις μικρὸς πρὸς
ἀμέρεα δεσπότη. μὴ μὲ παρίδῃς τὰ δάκρυα, μὴ μου
παραβλέψῃς τὰς στεναγμούς, σπλαγχνισθῇ τὸ βάρρος
τῆς μακρᾶς με ἀσθενείας, τὰς μεγάλαις καὶ ἀνυπομονήταις
πόνους. μὴ κωλύσῃς τὰ ἀπὸ μεσότητος με ἀμαρτήματα τὴν
ἀπειρόν σε ἀγαθότητα, ἀλλὰ χάρισαι μοι τὴν ζητουμενὴν
ἔσπουμένῃ ὑγείᾳ. Οἱ σωμαθροιστῶν ἀκκορτῶν τέ-
τοια παρακαλεστικὰ λόγια ὅπως μετὰ δακρύων ἔλεγεν ὁ πα-
ράλυτος Θεόδωρος, ὅλοι ἔκλαυσαν, ἔς ἐπαρακαλῶσαμ διὰ
τὴν βοήθειάν τε. Κατὰ τὴν τάξιν, ἔς ἱερεῖς ἔς, Λαῖκοι
ἐψάλλον τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἑωθερίας, ἔς τῆς Ὁρθρᾶς τῆς
κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἔς ψάλλοντες τὸν Καμόρα εἰς τὸν
Ὁρθρον, ἀγῆκεν ἕνας ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν διὰ κάποιαν
ἀνάγκην, ἔς γυρίζοντας μετὰ βίας εἶπεν εἰς ἐκάστης ὅπου
ἦτον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. μὰ ἡξάρετε ἀδελφοί, πῶς μου
ἐφάνηκε μὰ ἡκαστα πολλὰ λαὸν ταραχὴν, ἔς θόρυβον πρὸς
τὸ μέρος τῆς θαλάσσης, ὥσπερ μὰ ἔρχονται πρὸς ἐδῶθεν
οἱ δὲ ἀκκορτῶν ἐφοβήθησαν, ἐπειδὴ ἔς τὸ Μορασῆριον
ἀνέ-

ἀνέσκειται σιμὰ εἰς τὴν θαλάσσαν, ἔς συγὰ ἐπεριζέτω
ἀπὸ τῆς κυρσάρης, μάλιστα ἀπὸ αὐτῶν τὴν φράσιν ἀγέ-
μασι ἔς ἕκαμιν πολλὰς σκλάβους ἀπὸ τὰ περιγύρα χωρία.
Εὐγῆκασιν καὶ ἄλλοι μὰ βεβαιωθῶν τὰ λεγόμενα, ἔς γυ-
ρίζοντες εἶπεν καὶ αὐτοὶ τὰ ὅμοια, καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ ταρα-
χὴ δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ βαρβάρων ἐπιδρομὴ ὅπως ἔρχο-
νται μὰ μάς σκλαβώσων. Ἀκκορτῶν οἱ ἐπίλοιποι, ἐφυγαν
ὅλοι, ἔς ἀφῆσαν τὴν Ἀκολουθίαν, ἔς ἀπὸ τὸν φόβον ἄλ-
λοι ἐπίασαν τὰ βουῶν, ἄλλοι τὴν φράσιν, ἄλλοι ἐκρυβ-
θῆσαν εἰς τὰ κλάδια, ἔς ἐπάσχισαν ὅλοι μὰ φυλαχθῶν
ἀπὸ τέτοιον κίνδυνον. Ἦτον μύκτα ἀκόμιν ἔς δὲν ἐβλεπαμ
τίποτῶν. ὁ παράλυτος Θεόδωρος ὥσπερ ὅπως δὲν ἐδύετο μὰ
φυγῇ, ἀπαρατηθῇ ἀπὸ ὅλους ὡς μεκρὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν,
καὶ ἐσεκεν ἐκείν περὶ λυπος, καὶ καταφρονημένος ὥσπερ μὰ
μὴν εἶχεν ὅτε τέκνα, ὅτε ἄλλας συγγενεῖς, ἔς καὶ τιμὰς
δὲν τῆς ὠμίλησεν, ἀλλ' ἐβιάζονταν ποῖος μὰ φύγῃ προτῆ-
ρα ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἔς δὲν τῆς ἀνήγγελαμ τὴν αἰτίαν,
μόρον ὅπως ἡκαστα τὴν σύγχυσιν τῆς φυγῆς αὐτῶν. Φοβού-
μενος ἔς δειλιώντας ὥσπερ ἀπελπισμένος ἀπὸ καθεῖ ἀνίστα-
πὶ τὴν βοήθειαν, προσεχόμενος εἶπε μετὰ δακρύων μεγα-
λοφῶρως. Ὁ παρθερομήτορ Μαρία Θεοτόκε, Δέσποινα τῆς
κόσμου καὶ ἐλπίδα ἐμὲ τῆς δυστυχισμένης, ἰδὲ πᾶν τὸν ἐφυ-
γον, ἔς ἐμὲ μόρον ἀφῆκαμ, ἔς ἀπέρριψαμ με ἀβουθήτων.
διὰ τῆς παρακαλῶ τὴν ἀγίαν σε χάρις μὰ μὲ βοήθειᾶς,
ἔς μὰ μὲ σκεπάζῃς ἀπὸ τὴν σκέπῃ τῆς πτερύγων σε, μὰ
φύγω ἀπὸ τὰ ἀσπλαγχνὰ χεῖρα τῆς ἀθέου βασιλείας.
Ταῦτα λέγωντας μετὰ δακρύων θερμῶν, τῆς ἐφάνη ὥσπερ μὰ
τῆς εἶπε τιμὰς, ἀσυνώσῃς ἔς σύ, φάγε. καὶ ὥπως, ὅ τὸν
θαύματος, ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν ἐνθυμήσιν τε, πῶς ἦτον
ἀσθενής, ἔς παράλυτος, ἔς ὀλίγον κατ' ὀλίγον σαλεύον-
τας ἀπὸ τὸν κραββατον, ὅπου ἐκάτετο, ἀρχίς ἔς ἐφεχε
φάσμα. καὶ σπινδαζοντας μὰ φθάσῃ τῆς ἄλλας ὅπου
ἐφυγαν, ἔς μένοντας δεσνηκός, τῆς ἐφαίμετο τὸ πρᾶγμα ὥσπερ
ὁρι-

οφειλον. Εἰς τὸ διάστημα δὲ τῆς γενομένης ἐφθασεν ἡ ἡμέ-
ρα. Ἐὰν αὐτὸς Θεόδωρος μὴ βλέπωντας τινα ὅτε ἀπὸ τῆς
βαρβαρῆς οὐδὲ ἐλεῖται, ὅτε ἀπὸ τῆς Χριστιανῆς, οὐδὲ ἡ-
δοῖν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐσκεμεῖ λογισμὸν, ἔγνωρίζω-
ντες τὸν ἑαυτὸν τὴν ὑγίαν, ὡς αὐτὸν μὴ εἶχε ποτὲ καμῖαν
ἀσθενείαν ἀπερασμένῳ, κατενόησε τέλος πάντων, καὶ
ἐγνωρίσεν τὴν θαυμασίαν ἔκπληξιν τοῦ βοηθίου καὶ
ἰαφείας, ὅπως ἡ Δέσποινα ἡ Κυρία τῆς κόσμου ἔκαμεν εἰς
αὐτὸν. Ἐκ τῆς τῆς πολλῆς χαρᾶς οὐδὲ ἐλάβεν, ἄρχισε
ἔλεγε πολλὰ ὥρα τὸ, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Δοξάζω σε Θεέ μου. δοξάζω σε Πατριάρχην. δοξάζω Δέσ-
ποινα μου τὴν ὁσπλάγχρυν. δοξάζω Κυρία μου τὴν
ἐλεημοσύνην σου. ὁ χάρις ἡμέρας Μυρτιδιότισσά μου χα-
ριτωμένη τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, εἰς τὴν μεγαλίαν καὶ
ὑπερθαύμαστον βοήθειαν, ὅπως εἰς ἐμένα τὸν ἀμαρτωλὸν
ἔκτισεν δούλῳ σου ἔδωκεν. ἐπειδὴ καὶ γνωρίζω τὸν ἑαυ-
τὸν μὴ ὅλον ὑγίαν ὁ πρὸ ὀλίγου ἀσθενῆς καὶ παράλυτος
ἔπειτα ἐφωράξε τὰς συγγενεῖς τὰς, ἔλεγε· παιδία μου,
συγγενεῖς μου ἡ φίλοι Χριστιανοί, ἐλάτε μὴ ὁ χάρις ἡ-
σωμεν τὴν Μυρτιδιότισσάν, μὴ δοξολογήσωμεν τὸ ἅγιον τῆς
ὁροῦ, ἔμην φοβᾶσθε. διατὶ ἐδὼ δὲν εἶμαι ἐχθροὶ βάρ-
βαροι οὐδὲ ἐλογιάζετε, μόνον μὴ ἐλθῆτε μὴ φριξέτε τὸ
ἄσπιον θαῦμα, οὐδὲ ἔκαμεν εἰς ἐμένα, μὴ δοξάσωμεν τὴν
χαρὶν τῆς. Αὐτοὶ δὲ ἀκούοντες ταῖς φωναῖς, ἀπὸ τὸν φό-
βον τὰς λογιζόμενες μὴ εἶναι ἀπὸ τῆς ἐχθρῆς, ἔφωραζε-
σι διὰ τὴν τῆς ἀπατητικῆς, ἄλλοι μὲ περισσότερον φόβον
ἐκρύπτεσθαι εἰς τὰ βαθυτέρα μέρη τῆς δάσους, ἔῃλοι ἐφύ-
γαν φέροντων περισσότερον. ὁ δὲ Θεόδωρος μὲ μεγαλήτε-
ρον φωνῇ ἔλεγε· ἐλάτε παιδία μου, κράζοντες κατ' ἐμα-
ρτὸν τὸ ὄνομά τὸ, ἔλεγοντας. ἐγὼ εἶμαι ὁ πατέρας σας, ὅπως
εἶμαι παράλυτος, ἔῃ ἡ Κυρία μας μὲ ἰαφύσει, ἔῃ σιμώσε-
τε χωρὶς φόβου μὴ ὁ χάρις ἡσωμεν τὴν χαρὶν τῆς. Ἀκού-
οντες οὖν τινὲς τὴν φωνὴν τὴν, ἔγνωρίζοντες τὴν, καὶ μὴ
βλέ-

βλέποντες ἄλλον τινα, εἰμὴ αὐτὸν μόνον, σιμώοντες
τὰς, ἐγνωρίσαν πῶς εἶναι αὐτὸς, ὁ πρῶτος Παράλυτος.
ἐφωράξαμεν λοιπὸν ὁ ἕκας τὸν ἄλλον, καὶ ἐσωαθροίσθησαν
ἅπαντες, ἔγνωρίζοντες αὐτὸν ὅλον γεγόνος, ἔπαντελῶς ὑ-
γίαν, χωρὶς καμῖαν σημάδι ἀσθενείας, ἔμαθον ὅλοι ὁ δὲ
ἔκταξεν τὸ, Κύριε ἐλέησον. ἔρωτῶντες τὸν πῶς ἰαφύ-
σεν, ἐδινῆθη καταλεπτῶς τὰ πάντα ὡς ἀφωθῆναι. Καὶ λοι-
πὸν γνωρίσαντες ὅλοι τὴν θαυματουργίαν τῆς
Θεομήτορος, ἐγύρισαν εἰς τὸ Μοναστήριον μετ' αὐτὸν τὸν
πρῶτον παράλυτον σκιρτῶντα, ἔγαλλόμενον, ἔδωσαν
δοξάν ἔκχαρις μετὰ χαρὰς μεγάλης τῆς ὑπεραγίας,
ὅπως ἀγκαλὰ μὴ ἀργῇ τὴν βοήθειάν τῆς δια μὴ ἰδῇ τὴν ὑπο-
μονὴν τῆς παρακαλῆτος, ὅμως δὲν ἀληθομεν, ἀλλ' εἰς ὥ-
ραν ὅπως δὲν ἐλπίζε τινὰς λαμβάνει τὴν ποσειδὼν ὑγίαν.
Ἀδυνάτοισιν εἶναι δὲ μὴ φανερώσωμεν τὰ ὅσα ἐλεγεν ὁ ἰαφύ-
σας παράλυτος εἰς δόξαν τῆς Θεοτόκου. ἔῃτως ἐτελείωσαν
τὴν ἀκολοθίαν, ἔτῃ θάμναι Λειτουργίαν μετὰ ὁ χάρις
ἡς, ἔδοξολογίας. Εὐόρταζεν ὁ αὐτὸς Θεόδωρος τὴν αὐ-
τὴν ἡμέραν, τὰ τεσσαράκοντα τῆς Θεοτόκου ὅπως τὸν ἰαφύ-
σεν θαυμασίως, ἔως ὅλῳ τῇ τὴν ζώῳ, ἔῃκαμε μεγάλας
παρηγύρας, ἔμετὰ τὸν θάνατόν του ἔφηνε παραγγελίαν
τῇ συγγενῶν μὴ κάμει τὴν αὐτὴν ἑορτὴν. ἔῃως
τὴν σήμερον οἱ ἀπόγονοί τῶν κατὰ τὸ δυνάτοισιν ἐπιτε-
λεῖται τὴν αὐτὴν παρηγύρην.

Απὸ τότε λοιπὸν ἐπλάτυνε περισσότερον ἡ δούλεια
τῇ Χριστιανῶν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. ἔῃ εἰς ἐνδοξασίαν τῆς
αὐτῆς θαύματος, σιωαθροίζεται ὅλος ὁ λαὸς τῆς Νησὸς αὐ-
τῇ χάρις ἔκπληξιν τὰς χωρίας, καὶ κάμει εἰς τὸ Μοναστή-
ριον μεγαλίαν ἑορτὴν εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν.

Νὰ δινῆθη τινὰς τὰ ἀμέρητα θαύματα ὅπως κατ' ἐκά-
στην καμῖαν ἡ αὐτὴ ἀγία εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τῇ Μυρτιδιῳ
εἶναι ἀδυνάτοισιν. ἀλλ' ὅμως ἀλίγα τινὰ μὴ εἰσέλθω εἰς δό-
ξαν αὐτῆς, ἔῃτως μὴ τελεώσωμεν τὸν λόγον.

Ποτε καιροῦ ἤλθασιν οἱ βάρβαροι μὰ κερόδυσιν τὸ Μομασνέριον, ἔσιμώοντες ταχύτερον ἀντίκρυτα αὐτῶ, ἔδασιν πληθὺς ἀπὸ φωτίαις ἀρμάτων, ἤγαν φυτιλιῶν σιμὰ εἰς τὸ Μομασνέριον. ἔλογιάζοντ' ὅτι μὰ τῆς ἐκατάλαβαν οἱ ἀνθρώποι τῷ μησίῳ, ἔἐκατέβη λαὸς διὰ μὰ τοὺς πολέμους, φοβηθέντων μεγάλως ἐφυγον. ἔἐτζη ἐφυλάχθη ἔ τὸ Μομασνέριον ἀβλαβές, ἔ ὅλη ἡ μῆσος διὰ προσείας τῆς Κυρίας ἡμῶν.

Αλλοτε πάλιν περνώοντας ἔρα καράβι ἀπ' ἐξωθεν τοῦ Μομασνέριου, ὑπλώπησαν εἰς τὸ πέλαγος μεγάλου κλύδομα τῆς θαλάσσης, ἔ κινδυνεύοντας μὰ καταπορτιδῆ, ἐπικαλέσθησαν οἱ ἀνθρώποι τοῦ Καραβίου τῷ Κυρίῳ τῷ Μυρτιδιότισσιν, ἔ τὸν μέγα Νικόλαον μὰ τῶς βοήθειαν τῶ Μομασνέριου, ἔ μὰ πιάσωιν λιμένα, ἔ μὰ ὑπάγουιν εἰς τὸν οἰκὸν τῆς ἐλεημοσύνης ἕκαστος κατὰ τὸ δύνατον εἰς βοήθειαν τῶ Μομασνέριου, ἔ μὰ κτιδῆ ἔ Ναὸς τῶ ἀγίου Νικολάου. καὶ οὕτως εἰς ὀλίγῳ ὥρᾳ ἐφθασαν εἰς λιμένα ἕκῃ σιμὰ τὸ Μομασνέριον, ἔ ὁ δὲ εὖς ἐπῆγαν ὅλοι, καὶ ἔδωκαν ὀχαρισίαν, καὶ ἐλεημοσύνην πλουσίαν, καὶ ἔκαμαν εἰς τὸ Μομασνέριον οἰκοδομῶν, καὶ ἐκτίσθη καὶ ὁ Ναὸς τοῦ ἀγίου Νικολάου εἰς τὸ μαυροβράχο, εἰς ἐνδύμνησιν τοῦ Θαύματος.

Πολλὰς φορὰς ἔτυχεν εἰς αὐτὸ τὸ μῆσι τῷ Κυθέρῳ πῆρα μεγάλη ἀπὸ ἀγοχίαν καρπῶν, ἔ μὲ τῷ προμήθειαν τῆς κυρίας Θεοτόκου, ὅπῃ τῷ ἐπικαλῶνται εἰς βοήθειαν πάντες, οἱ κορόμνησε ἔ ἐφεραν καρπὸς ἀπὸ ξέρης τόπος, ἔ ἐκυβερνᾶτον ὁ λαός.

Απὸ ταῖς εὐεργεσίαις καὶ χάριτες ὅπου ἐλάβαν, καὶ λαμβάνουσιν οἱ Χριστιανοί, ὅπῃ προσρέχουσιν εἰς τὴν χάριν τῆς μετ' αὐτῶν, ἄλλοι ἐκτίσαν κελλία, ἄλλοι ἀφιέρωσαν χωράφια, ἔ ἄλλα πράγματα εἰς μνημόσυνον αὐτῷ, ἔ ἐκαταστάθη τὸ Μομασνέριον ὥπως εὐπρεπὲς καὶ ὡς φαίνεται.

Ο Λαὸς τοῦ αὐτοῦ θεωρῶντας τὰ ἄπαντα θαύματα, ὅπου ἐγίνονταν ἀπὸ τῷ αὐτῷ ἀγίῳ Εἰκόνα, εἰς ὀχαρισίαν τῆς Θεοτόκου, ἐσυμφώνησαν καὶ ἔκαμαν ἐξοδίαν μὰ ἐνδύσωιν τῷ αὐτῷ ἀγίῳ Εἰκόνα ὅλῳ μὲ ἀσῆμι. ἔ πέμπωντας εἰς τῷ Κρήτῳ τὸν καιρὸν ἐκείνον μὰ κάμου τὸ ἀργυρὸν ἐνδύμα, ἀπ' ἐξω ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Νήσου λεγόμενον καφάλη, ὑπλώπησε τὸ πλοῖον ὅπου τὸ ἔφερε, φούσαις ἀγαθῶν, καὶ ἤτον σιμὰ μὰ τὸ πιάσωιν. ἔ πλεον τὰ αὐτὰ πλοῖα ἐξω ἀπὸ τῷ βερλέα, μακρὰν ἀπὸ τὸ κάστρο, ὡς φαίνεται, ὅπῃ δὲ φθάσει δύο φορὰς τὸ βόλι τοῦ πλέου μεγάλου κουφωτοῦ σιδήρου, ἤτοι κακομῆς. Φωτισθεὶς δὲ ἀπὸ τῷ Ὑπεραγίῳ Θεοτόκῳ ὁ αὐθέρτης τοῦ τόπου μὲ παρακίνησιν τῷ Χριστιανῶν ὅπου ἔρεκαν βλέποντων, ἐπρόσβαξε καὶ ἐσυραν μίαν μικρὴν λουμπάρδα ἀπὸ τὸ κάστρο, διὰ μὰ δώσωιν παρὰ μικρὸν θάρρος τοῦ πλοῖου ὅπου ἐσῆμμεν μὰ ἐμπῆ τὸν λιμένα, μὲν ἡδύωντας τινας πῶς εἰς αὐτὸ μὰ ἤτον τὸ ἐνδύμα τῆς Θεοτόκου, καὶ διὰ μὰ δώσωιν τάχα καὶ φόβον τῷ φούσῳ ὅπου τὸ ἐξύγων, καὶ ἤτον σιμὰ μὰ τὸ πιάσωιν. Αὐτὸ τὸ βόλι τῆς μικρᾶς λουμπάρδας ἐφθασεν ἕως ἐξω εἰς τὸν ποταμὸν λεγόμενον κοφιρίδια, μακρὰν ἀπὸ τὸν λιμένα εἰς τὸ πλάγι τῷ φούσῳ, ἔ φοβηθεῖσαι μὰ σιμώσωιν περισσότερο, ἀφῆσαν τὸ πλοῖον ἔ ἐφυγον. Θεωρῶντων ὁ αὐθέρτης, ἔ οἱ ἐπὶ λοιποὶ τὸ διάστημα ὅπῃ ὑπῆγε τὸ βόλι, ἐλογιάσαν πῶς ἐσῆμμεν πρᾶγμα παραδόξον. Φθασας μετ' ὀλίγον τὸ πλοῖον εἰς τὸν λιμένα, ἔ ἀκούσας ὁ λαὸς πῶς ἔχε μέσα τὸ ἐνδύμα τῆς ἀγίας εἰκόνης, ὅλοι ἐδόξασαν τῷ χάριτι τῆς εἰς τὸ θαῦμα ὅπῃ ἔκαμε, καὶ ἐφύλαξε τὸ προσφερόμενον δῶρον τῷ Πιστῶν ἀπὸ τῶν χαίρας τῷ ἀγαθῶν. καὶ οὕτως μὲν μεγάλης ὀχαρισίας τὸ ἔβαλαν εἰς τῷ ἀγίῳ Εἰκόνα.

Τίς δὲ μὰ διηγεσθῆ ταῖς καθημεριναῖς Θαυματοποιαῖς

ποιήσας ὅπου κἀν εἰς τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτῷ μετα Πίστεως. πολλὰς φορὰς ὅταν τύχη ἀνομβρία, καὶ ἀγαλῶν τῷ αὐτῷ ἁγίᾳ Εἰκόνα καὶ ὠρτας λιτάρια, ἀδύς ἀδύς πέμπει ὑπὸν εἰς τὴν γλῶσσαν, καὶ τῷ δροσιζα εἰς βοήθειαν, ἡ κυβερνήσις τῆς Νήσου.

Μερικαὶς φορὰς ἐπίασε καὶ θαλασσιὰ νόσος, καὶ μετὰ λιτάρια, ἡ δεινὴ, ἀγαλῶν τῷ αὐτῷ ἁγίᾳ Εἰκόνα, ἡ παρακαλῶν τὴν ὁλὴν ἐκατέπαυσε, ἡ δὲ ἐπλάτυνε μὲν ἀφαιρῆσθαι τὸν τόπον, καὶ ὡς συμβαίνει εἰς ἄλλαις Χώρας.

Εἰς τὸν καιρὸν ὅπου ἐπολεμάειν ἡ περίφημος Κρήτη ἀπὸ τοὺς Ἀγαρῶν, ἔφθασεν ἡ τῆς ἀγαρῶν ἀρμάδα εἰς τοῦτῃ τῷ Νήσῳ, ἡ δὲ γῆκε πολὺ πλῆθος ἀπὸ αὐτοὺς εἰς ἕνα χωρίον λεγόμενον τῆς κεφαλῆς, εἰς τὸν ποταμὸν τῷ μύκτα. κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ, καὶ τῆς Κυρίας Μυρτιδιότισσας τοὺς ἐγνώρισαν τιμὴς, καὶ κηρύσσοντας μετὰ φωναῖς πῶς ἔφθασαν οἱ τοῦρκοι εἰς τὰ λείρια, ἔφυγον ὅλοι γυναικες, καὶ παιδία, καὶ ὅσοι ἦσαν ἀνδρῶν τῆς ἀρμάδος ἐσθῆσαν, ἡ ἐπολέμησαν. Εἶχαν πρόσταγμα ἀπὸ τοῦ πασιᾶτος, ὅτι ὡσαύτ' ἀκούσαν κτύπον ἀπὸ τὰ κατέργα μὲν γυρίσω ἀδύς. μετ' ὀλίγοι λοιπὸν ἤκουσαν οἱ ἀγαρῶν δύο βορραῖς, καὶ λογισάμενοι ὅτι εἶναι λουμπαρδιαῖς, ἐγύρισαν κατὰ τὴν πρόσταγμιν εἰς τὰ κατέργα, καὶ μόνον ὅτι ἐδιωκθῆσαν ἐκαστὰς, καὶ ἐκλεψαν, μὲν τιμὰς τῆς Χρυσῆς ὅτε ἐβλάβη, οὐτὲ ἐθαυμάσθη, μάλιστα πολλοὶ τῆς ἀγαρῶν ἔχασαν τὴν γράταν, καὶ ἕμενον εἰς τὸ μυστὶ, ἡ ὕστερον τοὺς εὑρήκαν. Θεωρῶντας δὲ ὁ πασιᾶς τὸ φουσατὸν τοῦ ὅπου ἐγύρισεν ἔτῃ ἐξαφρα, χωρὶς μὲν τῆς καμῆ τὸ σημάδι ὅπου τοὺς εἶχε παραγγεῖλη, ἡρώτα τῷ αἰτίᾳ. ἡ αὐτοὶ ἔλεγον πῶς ἤκουσαν δύο λουμπαρδιαῖς, καὶ ἐγύρισαν. Αὐτὸς δὲ θαυμάζωντας διὰ τὴν ἐπιστροφὴν, ἔλεγε, πῶς βεβαίᾳ δὲν τοὺς ἐκραξε καὶ ὡς τῶς εἶχε σημαίνον,

ση, ὅμως οἱ Χρυσῆς οἱ ὅλοι ἐγνώρισαν πῶς ἦσαν ἡ βορραῖς ἀπὸ πρόσταγμιν τῆς Θεοτόκου ὅτε τῷ ἐπικαλεσθῆσαν εἰς βοήθειαν, ἡ ταῖς ὥραις ἐκείναις ἔκαναν παρακλήσεις ἡ λιτάρια εἰς ἐμπροσθεν εἰς τὴν ἁγίαν Εἰκόνα τῆς Μυρτιδιότισσας.

Εἰς τὸν Χρόνον αὐτὸν καὶ τῇ πρώτῃ τῆς Φεβρουαρίου Μηνὸς ἀνελκόμενος ἕνας Ἀρχιεπίσκοπος τὸ ὄνομα τοῦ Γεωργίου, τὸ γένος τοῦ Καλούτζης εἰς τὸ ὄφθίκιον τῆς Καγγελλαρίας (ἦσαν δὲ ἡμέρα Κυριακὴ ἡ πρώτη τῆς ἁγίας ἡ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, ἡ τοῦ Ὁρθοδόξου, εἰς ταῖς πέντε ὥραις τῆς αὐτῆς ἡμέρας,) ἡ ἀνελκόμενος καί ποια χαρτὶα ὅτε ἐδιελάμβανον ὑποθέσεις ἐδικαστῶν, ἀρχισεν ἡ γλῶσσαν τοῦ μὲν φωνάζειν, ἡ μετ' ὀλίγον σφαλίζωντας τὰ ὄμματα τοῦ, ἡ μόνον ἀκίμηταις αἰσθήσεως αὐτοῦ ἕμενον ἀφθόγγος, ἡ ἀλάλος, μετὰ βρυγμὸν μεγάλον τῆς ὁδότης αὐτοῦ, ἡ παραγμὸν ὅλη τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὅτε ἐξῆλθον οἱ παρόντων διὰ τὸ συμβεβηκός, ἡ ἀσυνώματες αὐτοῦ ἀσθενῆ τὸν ἔδωκαν εἰς τὴν κλίνην, ὅπου ἦσαν εἰς τὸ αὐτὸ ὄφθίκιον. Καὶ κηρυχθέντος αὐτοῦ τῆς ἐλευθέρου συμβάματος, ἡ ἔφθασαν εἰς τὴν θεωρίαν αὐτοῦ ὅλοι οἱ συγγενεῖς, ἡ φίλοι τοῦ ἀσθενούς, καὶ μετ' αὐτοὺς ἡ γυνὴ τοῦ. ἡ ὅποια κλαίονσα δεινῶς, ἡ τύπτωντας τὸ σῆθος ἐπικαλεῖτο μετὰ δόλῳ ἡ πίσις ἐμμενον τὸ θεόσεπτον ὄνομα τῆς Ἀπαρθέτου καὶ Θεοτόκου Μαρίας τῆς Μυρτιδιότισσας. ἐκραξάν δὲ ἡ τὸν Ἀκρόπορα, ὅστις ἦσαν ἕμπαρος, ἡ τέλειος εἰς τὴν ἰατρικὴν. ἡ ἐπιμελῶς ἐπιχειροῦσας πολλὰ φάρμακα ποσῶς δὲν ὠφέλησαν. ἡ βλέποντες τὴν σφοδρότητα τοῦ κακοῦ, ἐπῆραν τὸν ἀσθενῆ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ὑπὸ πτεσάρων βαρυστόμων διὰ μὲν δώσῃ τέλος, νομίζοντες τοῦ ὁλοῦς μερόν. ἡ μεμενον εἰς τέτοιαν κατὰσιν ἕως τὸ πρῶτ' ἡ φήτης, ἡ εἰς ὅλον ἐτοῦτο τὸ διάστημα δὲν ἔπαυεν ὁ βρυγμὸς τῆς ὁδότης αὐτοῦ, ἡ γλῶσσις τῆς σώματος αὐτοῦ, ἡ ἐπίδοσις τῆς γλῶσσης αὐτοῦ,

ἡ κοφότης τῆς ὠτίων αὐτῶ, καὶ τὸ κλείθρον τῆς ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ, εἰς πόσον ὅπου ἔδωσεν ἀφορμὴν γὰρ τοῦ ἐπιμασσοῦσι τὰ ἀνάγκαία πάντα τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ. Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐσωβήν ὅπου ἡ πᾶν θάνατος ἀγία Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τῆς Μυρτιδίου ἦτον εἰς τὴν ἐπισκοπίῳ. ἐπεδὴ καὶ τὴν σιωπῆσαν καθεῖχε χρόνον καίρουσι λιταρεῖαν εἰς ὅλην τὴν νύκτα, ἤνοιε εἰς τὴν χώραν, καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρία, διὰ γὰρ ἀλογίᾳ μετὰ τὴν προσκυνῶν τὴν παρρησίαν τῆς ὅλου τοῦ Κόσμου, καὶ τότε ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἱερεῖς μετὰ τὴν θείαν ἱερουργίαν, προσελθούσα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα ἐμπροσθεν τῆς ἀγίας Εἰκόνης, ὅλοι κλαίοντες μετὰ δακρύων, ἐσωτερικῶς καρδίας ἔκαμαν παράκλησιν ἔλιταρεῖαν διὰ τὴν ὑγίαν, ἔβοήσαντες ἡμῶν Γωγῶν. Καὶ τελειωθείσης τῆς Ἀκολουθίας, ἐπιστρέψαντες ὅλοι εἰς τὸν οἶκον γὰρ ἰδοὺ τὸν ἄρρωστον, ὃς τὸ θάνατος, τὸν πυρικῶν ἐλπίσιν παντός κακῶ, ἔλαλδοντες ὡς τὸ πρότερον, δίχως τιμὸς σημεῖον ἀνάγκης. Τότε τὸ θάνατος ἔφερε πᾶσι ἐκπληξιν εἰς ὅλους, ὅπως τὸ ἔδοξεν ἡ ἐκείνη, ὅπως μεγαλοφῶνως ἔκραξαν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Λαβὼν λοιπὸν τὴν προτέρα αὐτῶ ὑγίαν, ὑπῆγε σωματικῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν παροικῶν ἀφραγμῶν, ἔαγαλλόμενος, ὑμῶντας ἔαχαριστῶντας μετὰ μεγάλῳ δακρύων καὶ καταύξει τὴν κυρίαν τὴν Μυρτιδιότισσαν, εἰς τὸ ἔξωσιον ἔφρικτον τερατουργημα, ὅπου ἔκαμε πρὸς αὐτὸν, ἔαφίερωσεν εἰς σημεῖον ἀχαριστίας εἰς τὴν ἀγίαν Εἰκόνα ἕνα ζύγαρι βραχιόλια χρυσά, εἰς αἰδίου μνήμῳ τοῦ θαυμαστοῦ ἔργου τῆς Θεομήτορος.

Οχι μόνον αὐτὰ τὰ θαύματα, ἀλλὰ ἔτι ἄλλα ἅπαντα ἔκαμε καὶ καθεὶς καθεκαστὴν ἡμέραν, ὅπως εἶναι ἀδυνατοὶ γὰρ τὰ φανερώσωμεν ἐγγράφως. καὶ τί λέγω; μόνον ἡ θεωρία τῆς αὐτῆς ἀγίας Εἰκόνης φανερῶναι τὴν μεγάλῳ χάριτι ὅπως ἔχει. ἔτι πόσον αὐξήσῃ ἡ κοινὴ δακρύων εἰς τὴν Χριστιαν-

στιανὸς, ὅπως ἀπὸ τὰ παθήματα, ἀγκαλὰ εἰς πτωχὴν μῆσου, εἶναι ὁλόχρυσον, μετὰ ἐμπροσθεν τῆς ἑνὸς χλιδῶνα ἡτοιμασμένην μεγάλῳ, ἔτι ἐγκόλιον μετὰ πολυτίμους πέτραις καὶ μαργαριτάρων. ἔτι ἀπὸ ἄλλα χρυσάφια, ἀσημια, καὶ ἄλλα σκόνη, καὶ ὑποστατικά ὅπου ἔχει τὸ Μομαστήριον τῆς, ὅπου εἶναι τόπος ἅγιος, καὶ μόνον γὰρ ὑπάγει τιμὰς γέμει ψυχικῆς χαρὸς καὶ ἀγαλλιάσεως.

Λοιπὸν πατέρων καὶ ἀδελφοί μετὰ Χριστιανοί, ἐπεδὴ ἔχομεν τέτοιον θαύμα πλὴν θείας χάριτος, ἔδωρας, ὅλοι ἀσυνκωθήτε μετὰ δακρύων, ἔτι μετὰ συμφορῶν στερείας πίστεως, ἃς παρακαλέσωμεν, ἃς εὐχαριστήσωμεν, ἃς δοξολογήσωμεν τὴν χάριτι τῆς λέγοντος.

Μαρία, Κυρία ἔτι Δέσποινα πάντων ἡμῶν, Βασίλισσα τῶν Οὐρανῶν ἔτι τῆς γῆς, Μητέρα τῶν ὑψίστων Θεῶν, Παρθένη τῆς παρθένων, Μητέρα τῶν Μιτῶν, ἡ σκέπη ἔτι καταφυγὴ τῶν πεινῶν, ἡ προστασία τῶν εἰς σὲ προστρέχοντων, ἡ ζωηρία τῶν ἀμαρτωλῶν, τῶν πλανεμένων ἡ ὁδηγία, τῶν ἀβουλήτων ἡ βοήθεια, τῶν ἐλπιζομένων ἡ παρηγορία, τῶν κινδυνεύοντων ἡ λύτρωσις, τῶν ἀδυνάτων ἡ ἰαφεία, τῶν πενῶντων ἡ βοήθεια, τῶν ὀρφανῶν ἡ ἐπιμελὴς, τῶν χηρῶν ἡ ἐπίσκεψις, τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων τὸ κραταίωμα, τῶν εὐλαβῶν ἱερέων τὸ καύχημα, τῶν μοναχῶν τὸ ἀγαλίσμα, τῶν πεινῶν τὸ γήρυγμα, ἅπαντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ὁμολογούμεν τὰς χάριτας, κηρύττομεν τὰ ἅπαντα τὰ θαύματα, εὐχαριστοῦμεν σε τὴν εὐπλάγη χρίαν, δοξαζομένους σε τὴν εὐεργεσίαν, προσκυνούμεν τὴν ἄκραν σε ἐλεημοσύνην ἔτι βοήθειαν, ὅπως ἔκαμῃς ἔτι καθεκαστὴν καμῆς εἰς ἡμᾶς τὴν ἀμαρτωλῆς.

Ετι δὲ παρακαλοῦμεν τὴν μεγάλῳ σε παρρησίαν μητροῦς Δέσποινα, ἔτι ἀπὸ τῶν μὲν εἰς τὸ ἐρχόμενον, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν προσώπων σου, ἀλλὰ δίδεαι ὅλους τὴν σιωπῆσιν μετὰ σε βοήθειαν. διατὶ ἄλλῳ καταφυγῶν

δὲν ἔχομεν ὅλοι οἱ κατοικοῦντες εἰς ταύτην τὴν Νῆσον,
 παρὰ τὴν χάριν σου. ἐσένα ἔχομεν καύχημα. ἐσένα ἔχο-
 μεν βοήθον. εἰς τὰ χεῖλημας πάντα ἐσὺ ἡ Μυρτιδιότης.
 σὰ μας μελεπᾶται. εἰς τὸ εἶμα μας πάντοτε τὸ ἄγιόν σου ὄρα-
 μα εὐρίσκεται δεδοσασμένον. Ἐ εἰς τὴν καρδίαν μας πᾶν-
 τα ἐσένα παρακαλοῦμεν γὰρ μᾶς βοηθᾶς. καὶ ἀγκαλὰ γὰρ
 σοῦ πταίωμεν μετὰ χίλιας κακαῖς πράξεις καθεὶς ἡμέραν,
 ἀλλ' εἰς ἄλλον πάλιν δὲν προσρέχομεν παρὰ εἰς τὴν εὐ-
 σπλαγχρίαν σου, ὦ Μήτηρ τῆς ὑπερβυσπλάγχρης Θεοῦ
 ἡμῶν γὰρ μᾶς ἀξιώσῃ τῆς συγχωρήσεως. Εἰς τὰς χεῖρας
 σου ὅλῳ μας τὴν ἐλπίδα ἀποθέτομεν, καὶ ἐσένα παρα-
 καλοῦμεν γὰρ μᾶς λυτῶναι ἀπὸ καθεὶς περασμοῦ ὁρατοῦ,
 καὶ ἀοράτου ἐχθρῶν, καὶ γὰρ μᾶς φωτίξῃς γὰρ κάρωμεν
 πάντοτε τὸ συμφέρον τῆς σωτηρίας μας, διὰ γὰρ ἀξιώθη-
 μεν τῆς Βασιλείας τῆς Οὐρανῶν. ἥς γένοιτο πάντες ἡμᾶς
 ἐπιτυχῆν τῇ θείᾳ χάριτι ἡ φιλαμθροπία εἰς τὰς αἰῶνας
 τῆς αἰῶνος. Ἀμήν.

Ωδή, ζ. Ἡ κάμμος Σωτήρ.

Περισεραῖ.

Α Τὴν Περισεραῖ τὴν ἀμόλιτον, τὴν τὴν Θεὸν ἀ-
 φράζως κηρύσσας, ὑμνήσωμεν συμφώνως, τὸ τῆς
 πατέρων ἀγαλλίσμα.

Καύχημα.

Γ Ἡθόμενοι πιστῶς εὐφημήσωμεν, τὸ Καύχημα Πι-
 ρῶν τὴν Παράκλητον, Μντέρα τῆς ὑψίστου, καὶ
 Θεῶ τῆς Πατέρων ἡμῶν,

Νίκη.

Ν Ἰκνησάντων τὰ πάθη τῶ σώματος, αὐξήσωμεν ψυχῆς
 τὰ χαρίσματα. ἡ Νίκη γὰρ ἐπέστη, κατ' ἐχθρῶν ἡ
 Παυταφάσσα.

Γέφυρα.

Η Γέφυρα Θεῶ ἡ παύσαυμας, τὰς ἐκ τῆς γῆς πρὸς
 ἡ μετὰ γῆσα, πρὸς Οὐρανὸν ὑπάρχεις, σὺ Παραγία
 Θεοῦ μὴ.

Χώρα.

Μ Εὐαλως ἐδοξάσθης Παράκλητε. ὅτι ἐν σοὶ κατῶ-
 κησε Κύριος, ὁ μὴ χωρῶν ἐν πάσι, Χώρα δὲ αὐ-
 τῷ σε κατέστησε.

Πασάδα.

Ε Ἦ σὴ γαστρί οἰκήσας ὁ Ὑψιστος, ὡς ἐμψυχον Πα-
 ράδα σε ἔδειξε, ἡ καθηνίασέ σε, ὁ Θεὸς τῆς Πα-
 τέρων ἡμῶν.

Ο αὐτὸς Εἰρμός.

Ρ Ὁμφαίαν σε γινώσκουμεν Δέσποινα, παγίδων δια-
 βόλου ὁλοθρόπου, διό σε ἀνυμνοῦμεν ὡς τοῦ Θεοῦ
 Μντέρα.

Α Γέρμησίς σου Κόρη παράδοξος, ἡ κοίμησις φρε-
 κτὴ καὶ θεαίστιος. ὅθεν σε καὶ θαυμάσιον ὠκεανὸν ὀρώ-
 μεν.

Τ ὁ ἄφραστον καὶ μέγα Μυστήριον, τῆς σῆς λοχείας
 Νύμφη ἀνύμφωτε, ἐν βράτῳ καιομένη, Μωϋσῆς
 προσώρα.

Αλλος. **Α**ντίθεον πρόσταγμα.

Ν Εκρώσεως σώματος τὴν ἰαφείαν, ὁρῶν ὁ Παράκλητος
 μεγαλως θεπληττετο, ἡ σε τὴν παρακαλῶν πί-
 ρει ἡ πόθῳ πολλῷ, βοῶν ἀνεδόξαζε. σὺ εἰ εὐλογημένη ἡ
 ὑπερέμδοξος.

Ε ἐν πίστει καὶ πόθῳ σοὶ προσπεφύλαγτων, Παρθε-
 νε παρακαλῶν οἱ πεπτωκότων δούλων σου, ἐν πολ-
 λαῖς ἀμαρτίαις ἡ μεκρωθέντων δαυῶν, ἔγαρον δεόμεθα,
 τὰς σε ἀνύμφησιν τὴν ὑπερέμδοξον.

Ο οἰκός σου παύσας πᾶσιν ἐφάπτη, πηγὴ ἀγιάσμα-
 τος ἡ βρύσις ἀνεξάντλητος, ἰάματα βλοζούσα τοῖς προ-

σιουσι πισῶς. ὁ Θεὸς προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς, σὲ τὴν εὐλογη-
μένην καὶ ὑπερέμδοξον.

Νυνὲς πάντως πεπληρωταὶ τῆς Ὁρθοδόξου, τὸ ῥήθιστον
Παράχραστε χαράς, ἔσται ἀπομέμει σοι, χαριστήριον αἰῶνος,
ἔσται μεγαλυνεῖ φαιδρῶς Κόρη τῆς θαυμασίας. σὺ γὰρ εὐλογη-
μένη καὶ ὑπερέμδοξος.

Καπιβασία. Οὐκ ἐλάττωσαμ.

Ὡδὴ, ἡ. Ὁν φεῖταισιν Ἀγγελοι.

Πλάκα.

Λαοὶ τῶν παράχραστον αἰρέσωμεν λαμπρῶς, Πλά-
κα τὴν θεογραφὸν ἢ δεδοτα Μωσῆ. ἐν ἡ ἐπεγρα-
φη ἐν δακτύλῳ Θεοῦ, Χρῖστος Θεοῦ Λόγος ὁ ζῶν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Πόκος.

Εγκλείας ἐφθυμίοις τιμῶμεν σε ἀγνή, τὸν Πόκος
τὸν ἐμδροστον ὅν εἶδε Γεδεών. ἐν ᾧ οὐρανοῦ Θεοῦ
καταβάς ὁ Χρῖστος, ἐδρόσισε πάντα τῆς σωτηρίας ὁ-
σον.

Ὁρος ἀλατόμντου.

Τὸ μέγα Μυστήριον τῆς πόκος ἀγνή, Ὁρος ἀλατό-
μντου προῆδὲ Δαμῖν, ἀνάνδρως τεκῶσαμ τὸν Τίον
τῆς Θεοῦ. διόσε ὑμῶμεν πιστοὶ εἰς τῆς αἰῶνας.

Ρόδον.

Ιδὲ πᾶσι ἡρῆκε τὸ Ρόδον Ὡσνὲ, μυρῖζα ἀπα-
τας σωτήριον ὁσμήν, ἡ μόνη Παρθένος ἡ τεκῶσα Χρι-
στὸν, ἡρπερ εὐλογῶμεν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁλκας.

Ολκας ἀγλαομορφος ἐπέφραμας ἡμῖν. δι' ἧς ἡ με-
ταβάσις ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν, πιστοὶς ἐγγεγῶρε ὡς
τεκούσα Θεοῦ. διόσε ὑμῶμεν ἀγνή εἰς τῆς αἰῶνας.

Σιών,

Σιών, καὶ Πόλην.

Σιών Θεὸς ἐμψυχον, ἔσται Πόλην μουσικῶν, ἐφ' ᾧ κα-
τεσκιλώσῃ ἀρρήτως ὁ Θεός, σὲ εἶδε Παρθένε
Ζαχαρίας ποτὲ, καὶ σὲ ἀνυμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Λαβίδα.

Καλῶς σε προέφρασε Λαβίδα μουσικῶν, τὸν ἀν-
δρακα φέρουσα τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, Χρῖστος τὸν
Σωτῆρα ἡ σῶσιν ποτὲ, διόσε ὑμῶμεν τῶν κεχαρι-
τωμένων.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Υμῶμεν σε Δεσποινὴ θαυμάσιον τῆς κραιῆς, καὶ σὲ
μεγαλυνόμεν ὡς κέντρον τῆς ζωῆς, ἐκ τοῦ γὰρ λαμβά-
νει πᾶς πιστὸς ἡλυσμόν, ἀνυμνολογῶν σε εἰς πάντας τῆς
αἰῶνας.

Λαοὶ μὲν προσέλθετε τῇ θείῃ ἱερῇ, Κυθέρων ἐν ἅσ-
σι, ἔσται λαμπρῶς, Μνῆρα τῆς πάντων βασιλείας
Χρῖστῶ, ἡμῖν χορηγῶσα δωρεὰς ἀκρωτάτες.

Ὁν ταξὶς Διωάμεων ἡ διωάμεται ὄραν, σὺ Κόρη Θεο-
νυμφε γεγένηκα ἐν γῇ, ἔσται βρεφας ἐν ἀγκάλας
ταῖς σαῖς, Θεοῦ πρὸ αἰῶνων, ὦ Μυστηρίου ξέρου.

Γαστήρ τῆς προμήτορος ἀπέτεκε φθορᾷ, γαστήρ Θεο-
μήτορος ἔξωλθῃσιν ἡμῖν, ἀφ' ὅθεν ὁρῶντες ὀλογοῦν
λαοὶ, ἔσται ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος. Κάμμος ποτὲ.

Παύτων τῶν πιστῶν σὺ εἶ ἡ προστασία, καταφυγὴ τε ἔ-
σται διάσωμα, ἐλπίς τε ἔσται ἔσται, Θεοτοκε ἀπαρ-
θερε. διό πάντων γεραίρων ψαλλομένων, ὀλογοῦμεν ὀ-
λογημένην Παρθένε τὸν πόκος σε.

Ρῦσαι με ἀγνή δειρῶν ἀρρώστων, τῆς ψυχῆς τε
καὶ τῆς σώματος παθῶν ἐκκαθαίρουσα, ἔσται πταισμάτων
δὸς συγχώρησιν, τῇ πόσῃ σε ἔσται πίστις δοξαζομένη. χαῖρε
ὀλογημένη Παρθένε χαῖρε πανθαύμας.

Ὁλκας

40

Ολος ἐν χαρᾷ, ὅλος ἐν κατανύξει, πᾶς ὁ ῥησιγώνυμος σιωπῶντοισι, λαός τῷ ὑμνήσαι σε, τῷ θαυμάσια Θεοῦ σου· παραλύτου γὰρ ἡγείρας ψάλλοντα, ἐν αἰρέσει, δεδοξασμένην χαίρει παμμεκαρίζει.

Σὺ τῷ Προφῆτῳ τὸ κήρυγμα ὑπάρχεις, τῷ Ἀποστόλῳ τὸ κραταίωμα, Μαρτύρῳ τὸ σῆμα, ἱερέω ἐγκαλλώπισμα, πατέρῳ ἡμῶν τὸ καύχημα. διό σε ἀνυμνῶμεν δεδοξασμένην παντὶ δόξαντες.

Καταβασία. Παιδας διαγῆς.

Ωδὴ, 9. Τῷ φωτοφόρῳ Νεφέλλῳ.

Δαμπαδά.

Αγαλλιώμεθα πάντων, οἱ μὲν πόθεν τιμῶντων, τῷ Θεομήτορα πιστοί, τῷ Δαμπαδά τῷ θεῷ, τῷ ἀνάλμφασαμ τὸ φῶς, τῆς θεῆς λαμπρότητος ἑ ἐλκυσαν, εἰς ὁδὸν σωτηρίας, τὴν ἐν πλατὶ διαφύβοντα ἀνέχων.

Θησαυρόν.

Αευχαριστοῦμεν ἡ κτίσις, ἡ πᾶσα βρότεος φύσις. τὸ πᾶν γὰρ τὸν Θησαυρὸν χαρισμάτων τῷ θεῷ, τῆς ἀμβροσίας καὶ ζωῆς, τῷ ἁμῶν Δέσποινι πλετίψασα, τὴν αὐτῷ προσκυνούσας, μὲν πόθεν σωτηρίας πλετισμοῦ.

Αὐτὴν λογικῶν προβάτων.

Αγάπῃς Κόρη γεμῆ μοι, τὴν πλατύνειν πρόβατον, περὶ πεσόντος τοῦ ληστῆς, ἡ δὲ πλὴν πλεονέκτητος, ἐπισυνάγαγε καὶ εἰς θεῖα σκηνώματα ἡ τέσσα, τὸν ποιμνίαν τὸν μέγα, τῷ προβάτῳ ἡ Αὐτῇ τῷ λογικῷ.

Εὐαγγελίας, Κλήμα ζωῆς.

Ωραὶς παμάγει πᾶσι, ἡ ὑπερπρόσητος πᾶσι, ὁ ἀγεώργητος καρπός, ὁ ἐβλαστήσας Κόρη. εὐαγγελίας γὰρ ἡ Γῆ, ἡ τὸ Κλήμα τῆς ζωῆς σὺ πεφυκας. ἡ τεκῆσαι τὸν βάρυν, σωτηρίας οἶνον εὐαγγελίας ἡμῖν.

Διαδῆμα.

Ντὴν ἐμεδὺ θηρὴν κλέος, Θεὸς τῆς Υἱοθεσίας, ἡ ἀμαρτίας τῷ ἀχλὺ ἐκδεδυμένα πάντων. τῆς βασιλείου γὰρ σοφῆς κατηξίωσεν ἡμᾶς ἡ μόνη ἀγνή, τὸ Διαδῆμα καλῶς σωτηρίας, ὡς τεκῆσαι τὸν Θεόν.

Σάπφειον.

ΑΜαρτιῶν με τὸν ζόφον, ἡ σκοτασμόν τῆς ψυχῆς με, λαμπρῶν μόνη ἀγαθῇ, ἡ χαρὰς πλήρωσόν με. σὲ γὰρ ὁ Γεζεκιήλ, εἶώρακε Σάπφειον λαμπρότατον, ὡς περὶ θρόνον βασιλεύσαν ἐν κόλποις, τὸν φιλαμῆρωτον Θεόν.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

ΟΝ ἐσωμάτωσας Κόρη, Παρθενομήτορ Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ δὲ λαβῶς προσελθόντων ἐν τάχα, τεμνῆσαι τὸν ἱερὸν, τὰ ἑόρτια ἄσαι σὴ τῇ πηγῇ, χαρισμάτων παντοίων, μὴ διαλείπης ἱκετεύουσα.

Τμῶν σοι Νύμφη προσφέρει, ἅπας λαὸς τῷ Κυθέρῳ, διὰ τῆς ἡρώς, ὡς πλεσίως λαμβανῆς, ἡ ἀερμαῶς ὡρεῶν, ἐκ σὲ Παραμώμντε καὶ ἐκβοᾷ, ὡς χαρίζῃ καρδίαν, μεγαλύνῃ σε βροτῶν καταφυγῇ.

Τὸ παράλυτος μέλπει, τῷ ἐν αὐτῷ γεγορείῃ, θαυματοποίησιν ἀγνή, ἡ φανὼς καταγγέλλει, τῷ ὡς πλαγχέμεν τῷ ἐκ σὲ, Παρθένε παμάχαρτε ὡς χαρίζῃ, ἡ λαμπρῶς σὲ κηρύττει ἰαφείας θησαυρόν.

Σὲ ἑραῶν πλατυτέραν, ἡ Σαραφίμ ἀμώτεραν, τῷ ἐκ πασῶν τῷ γεμῶν ἐκλεχθεῖσαν Μνῆτερα, τὴν προαιωνίαν ἐκ Πατρὸς ἀρρόβως ἡ ἀρρήτως ἐκλάμψαντος, ῥησιγώνως προσκυνῶμεν ἐκ πάσης κατεφύγοις ἐν σοί.

Εἰρμός ἄλλος. Ἀρχαγεμνός.

ΑΝάκτορα τέτοκας τὸν τὸ πατὸς Παμάχαρτε, τῆς Τριᾶδος τὸν ἑνα Θεόν παντέλειον. ἔχουσα παρρησίαν μεγίστην εἰς πρὸς αὐτὸν, μὴ παύσῃ πρεσβόειν, σωθῆναι τὴν πᾶσαν σε Θεοτόκον μεγαλύνοντας.

Δοξασώμεν ἅπαντων, ἡ πίσει προσκυνήσωμεν, τῷ

πα-

παράχαρτον Κόρην τὴν ἱαμάτων πηγὴν . ῥώσιν γὰρ μο-
σσαι παρέχα τοῖς ἀσεβῶς ἐπικαλημένοις, αὐτῶν, ἔπα-
ράλυτον, ὑγιὴ ὅλον εἰργάσατο.

Ως μέγιστον ἔρασμα τῆς ὁδοδόξης πίστεως, τὴν ἀσπύτως
τεκῶσαν Χρῆστον τὸν πάντων Θεόν, πάντες οἱ πιστοὶ σὲ
ὑμνῶμεν παρόλως, ἔσὲ προσκυνῶμεν, τὴν πανάγμον
Δέσποιναν, ἀσεβῶς σε μεγαλιώοντες.

Α' γγέλων ἀγλαΐσμα, μερώπων τὸ διάσωσμα, ἐκκλη-
σίας ἡδοξα Παράγμε πέφυκας, πάντων τῶν πιστῶν ἡ προ-
στάτις ἔβοηθας, ἔτῳ Κυθηνάων, ἐλπίς ἔτὸ καύχη-
μα, ἔσὲ πάντες μεγαλιώομεν.

Καταβασία. **Α'** πας, γηγερός.

Εξάπασιλαριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Ν Ὑπὸ τέμερα δρᾶμωμεν Μυρτιδίων τῇ θεῷ, ὅπως
ψυχῆς ἔσώματος λαβόμεν τὰς ἰάσεις, παρὰ Μα-
ρίας Παρθένου, ἔθεήμων Λόγε, πᾶς γενηθέντος ἔξ
τῆς, ὑπὲρ ἡμῶν ἔ λόγον, ἵνα ἡμᾶς, ἐκ χειρῶν ἀρπά-
ξῃς, ἀπὸ τοῦ βλάσφημο, ἔπρὸς ζωὴν αἰώνιον, ἔφυβλῶ ἐπαμάγη.

Εἴτερον. **Εἴπεσκέφατο ἡμᾶς.**

Ε Ξεπλάγη ἀπρεπῶς τῇ Κυθηνάων ὁ λαός, τὸν Πα-
ράλυτον ἰδὼν ἀνερμινύτως ὑγιῆ, ἔ μέγα ἀνέκρα-
γας. σὺ μόνη Θεοτόκε τῇ πιστῶν ἡ βοήθεια.

Εἰς τὸς αἶρες, τὸ, Πᾶσα προῆ. ἰσώμεν, εἴχ. δ'.

Καὶ ψάλλομεν εὐχηνὰ προσόμοια, ἡχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Θ Ὑμναθρίον θεῶν, ἐν ᾧ ὁ ἀνδραξὶ Χρῆστος, ἐκ
καὶ ὡν ἀμαρτίας, τῇ πιστῶς προσδραμόντων, τῇ ἱε-
ρῇ τέμερα Μήρος τῆς αὐτοῦ, ἀνυμνήσωμεν ἅπαντες,
καὶ ἀλαλάξωμεν αἶνον ἀγγελικόν, τῷ ἔξ αὐτῆς ἀσπυ-
χθέντι σάρκι.

Δ εὔτε προθύμῳ καρδίᾳ ἀνδραγνήσωμεν, τὴν ἀχραν-
τὴν Παρθένον τὴν ἡμᾶς ρυσαμένην, παγίδων διαβόλου.

τῆς φθορᾶς, καὶ πρὸς ζωὴν ἐπαμύνασθαι. διὰ πάντος γὰρ
παρίσταται τῇ Θεῷ, ἔπρεσβλεια ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ως θαυμαστά τα ἔργα τῇ ἀγαθῶν χορηγῇ. ὡς θε-
σαυρὸν γὰρ μέγα τὴν ἀγίαν Παρθένον, παρέδωκας τῷ
κόσμῳ, ἔξ ἧς ἡ ζωὴ, καὶ τῇ ῥύσων ἡ ἴασις. αὐτῶν γὰρ ἔχο-
μεν πάντες μετὰ Θεοῦ, ἀντιλήπτορα καὶ φύλακα.

Δ εὔτε ἀρρύσαδε χάριν πάντες φιλόχριστοι, ἐκ τῆς παν-
σέπτου οἴκου, τῆς Παρθένου Μαρίας. ἔ γὰρ ἀφθόρως βρύει
ῥώσιν ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὴν ἴασιν, τοῖς ἐν αὐτῇ εἰ-
σιῶσι ἔ παρ' αὐτῆς, αἰτεμένοις τὴν βοήθειαν.

Δόξα, ἔ μω. ἡχος ἡ. α'.

Ο Πᾶς ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου Παράχαρτε, ἐκείθεν τῇ
ἀμύνατον ἀλγυδόνων διώκεται ἡ δυνάμις. τίς γὰρ με-
τοχήν φωτός πρὸς σκότος, ἢ ἐμεργητικῶν ἀγαθῶν πρὸς τι-
μωρίαν ἀνδραπύτων; διὸ ἔ ἡμεῖς τῇ κραταίᾳ τῆς δύσπλαγ-
χρίας σου σκέπη προστρέχομεν, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς δεόμε-
θα. ἀλλ' ἐν τῇ τῆς δυναμεώς σου φέρησον σκέπη, Μαρ-
ία, εὐχισμένων τὸ καύχημα.

Δοξολογία μεγάλη ἔ Α' πόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, ἔ ἐκ τῆς Καμάρος

Ωδὴ, γ'. ἔ ς'.

Α' πόστολον πρὸς Εβραίους Επιστολῆς.

Α' δελφοὶ ἔχον ἡ πρώτη σκλήν δικαιώματα.

Ζήτει Νοεμβρίῳ κα'.

Καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ὁμοίως τῆς ἡμέρας τῆς ἰδίας
Εὐρητῆς κα'. Νοεμβρίῳ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

167/42α
Pehit

22
2 2

III